வைதிக தர்ம வர்த்தனீ

மலர் 13
இதழ் 10

சார்வரி௵
ஆடி௴

ஆசிரியர் :
ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,
'மாம்பலம் குருகுலம்'
No. 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, W. மாம்பலம்
சென்னை—17.

யஜுர்வேத ஸந்த்யா வந்தனம்.

(ஐந்தாம் பதிப்பு.)

ஸ்வரத்துடன் ஸம்ஸ்கிருத மூலம், பதவுரை, கருத்து, ஸந்த்யானுஷ்டானத்தை விளக்கும் படங்கள், சில புதிய விஷயங்கள் அடங்கியது.

விலை ரூ. 1—50. V. P. P. யில் அனுப்பினால் ரூ. 2—25.

கிடைக்குமிடம் :— ஆசிரியர்: ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா, 'மாம்பலம் குருகுலம்' 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, W. மாம்பலம், சென்னை 17.

விநாயக சதுர்த்திவரை மலிவான விலை!

விநாயக புராணம் ரூ. 2—50. விநாயக ஸஹஸ்ரநாமம் (ஸம்ஸ்கிருதம்-தமிழ் அர்த்தம்) ரூ 1-00. விநாயக சதுர்த்தி பூஜை, கதை 25 ந. பை. ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்து வாங்கினால் **சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம்** (மொத்த விற்பனைக்கில்லை) 3 ரூபாயுக்கே அளிக்கிறோம். **தனித்தனி வாங்கினால் உள்ள விலைதான்.** V. P. ஆனால் ரூ. 3—78. ஸாதாரண புக்போஸ்டுக்கு முன்பணம் அனுப்பினால் ரூ. 3—25 மாம்பலம் குருகுலத்திற்குத்தான் எழுதவேண்டும்.

கிடைக்குமிடம் :—

ஆசிரியர் : **ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,**
"மாம்பலம் குருகுலம்"
No. 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, W. மாம்பலம்,
சென்னை—17.

சார்வரிஷு ஆடிமீ க்ரீஷ்மருது. தக்ஷிணாயனம்.

தேதி	இங்கிலீஷ்	வாரம்	திதி.	நா. வி.	நக்ஷ.	நா. வி.	யோ.	ச்ரா திதி
1	16	சனி	அஷ்.	9-08	அசு.	42-53	சி.	—
2	17	ஞா.	நவ.	12-05	பர.	48-12	சி.	தச.
3	18	திங்	தச.	16-22	க்ருத்.	54-35	ம. அ.	ஏகா.
4	19	செவ்.	ஏகா.	21-35	ரோ.	60-00	அ.	—
5	20	புதன்	த்வா.	27-25	,,	1-38	சி.	த்வா.
6	21	வியா	த்ர.	33-27	மிருக.	9-02	ம.	த்ர.
7	22	வெள்.	சசி.	39-27	திரு.	16-32	சி.	சசி.
8	23	சனி ●	அமா.	45-10	புன.	23-48	சி.	அமா
9	ஜூலை 24	ஞா.	ப்ர.	50-28	பூச.	30-42	சி.	ப்ர.
10	25	திங்.	த்வி.	55-05	ஆயி.	37-02	சி. ம.	த்வி.
11	26	செவ்.	த்ரி.	58-55	மகம்	42-40	சி	த்ரி.
12	27	புதன்	சது.	60-00	பூரம்	47-15	அ.	சது.
13	28	வியா.	,,	1-40	உத்.	50-45	ம. சி.	பஞ்.
14	29	வெள்.	பஞ்.	3-12	ஹஸ்.	52-50	அ. சி.	ஷஷ்
15	30	சனி	ஷஷ்.	3-17	சித்.	53-25	ம. அ.	சப்.
16	1960 31	ஞா.	ஸப்.	1-45	சுவா.	52-20	சி.	அஷ்
			அஷ்	58-38				
17	1	திங்.	நவ.	53-53	விசா.	49-40	ம. சி.	நவ.
18	2	செவ்	தசமி	47-42	அனு.	45-32	சி	தச.
19	3	புதன்	ஏகா.	40-17	கேட்.	40-12	சி. ம.	ஏகா.
20	4	வியா.	த்வா.	32-00	மூல.	33-57	சி.	த்வா.
21	5	வெள்.	த்ர	23-08	பூரா.	27-08	சி.	த். ச.
22	6	சனி ○	சசி.	14-10	உத்ரா	20-13	சி.	பௌ
23	ஆகஸ்ட் 7	ஞா.	பௌ.	5-28	சிர.	13-40	அ. ம.	ப்ர.
			ப்ர.	57-25				
24	8	திங்.	த்வி.	50-27	அவி.	7-50	சி.	த்வி.
25	9	செவ்.	த்ரி.	44-57	சத.	3-10	ம. அ.	த்ரி.
					பூரட்.	59-58		
26	10	புதன்	சது.	41-07	உத்ர.	58-32	சி.	சது.
27	11	வியா.	பஞ்.	39-12	ரேவ.	59-02	சி. அ.	பஞ்.
28	12	வெள்.	ஷஷ்.	39-13	அசு.	60-00	அ.	ஷஷ்
29	13	சனி	ஸப்.	41-08	,,	1-25	சி.	சப்.
30	14	ஞா.	அஷ்.	44-43	பர.	5-35	சி.	அஷ்
31	15	திங்.	நவ.	49-35	கிரு.	11-15	ம. அ.	நவ.

4, 19உ ஏகா., 3, 30உ க்ரு., 8உ அமா. 21உ வரலக்ஷ்மி வ்ர.
22உ யஜுர் உ. க, 23உ காயத்ரீ ஜபம், 29உ கோகுலாஷ்டமி.

நீதி சாஸ்த்ர மறியாதவரை முன்னே காணமுடியாது.

यतो धर्मः ततः कृष्णः

यतः कृष्णः ततो जयः

வைதிக தர்ம வர்த்தனீ

धर्म एव हतो हन्ति धर्मो रक्षति रक्षितः

மலர் 13 | சார்வரி௵ ஆடிமீ | இதழ் 10

பொருள் அடக்கம்.

வருஷ சந்தா ரூ. 5.

தனிப்ரதி 44 ந. பை.

காரியாலயம் :

வைதிக தர்ம வர்த்தனீ,

கடவாசல்,

வடகால் போஸ்ட்,

சீர்காழி வழி,

(தஞ்சை ஜில்லா.)

<—) நண்பர்களுக்கு விக்ஞாபநம். (—>

உங்களது பேராதரவால் பத்ரிகை விருத்தியாகி நன்கு நடக்கிறது. காலந் தவராமல் முன்னதாக சந்தா (தநம்) தாநமளிக்கும் தார்மிக ருக்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன் மேன்மேலும் அவர்கள் க்ஷேமமடைய பகவானை வேண்டுகிறோம்.

இரண்டொருவர் ''பத்ரிகை அனுப்புங்கள், சந்தா அநுப்புகிறேன்'' என்று கூறியும் பலமுறை நியாபகப்படுத்தியும் சந்தா அநுப்பாததை த்ருஷ்டி தோஷமாகவும் துரதிருஷ்டமாகவும் கருதவேண்டியிருக் கிறது. அவர்கள் உடனே சந்தா அநுப்பும்படி அவரைத் தூண்ட பகவானையே வேண்டுகிறோம். தயை செய்வாராக!

தர்மமே ஜயம் என்ற கொள்கையுடன் வெகு நாளாக ஆதரித்த வர்கள் கடிதம் எழுதாவிட்டாலும் தர்மத்தை நம்பி அவர்களுக்கும் பத்ரிகை அநுப்பிவருகிறோம். தர்மத்தை வெளியிடும் வைதிக தர்ம வர்த்தனியை ஆதரியுங்கள். தர்மத்தை நம்பி அதை அநுஷ்டித்தால் அது நம்மைக் கைவிடாது!

பரிஹரிக்க முடியாத சில அஸௌகர்யங்களால் உடனே அநுப்ப முடியா விடினும் தாமதித்தாவது மறவாமல் அநுப்புக! அதற்கும் அஸௌகர்யமிருந்தால் ''போதும், இனி பத்ரிகை அநுப்பாதீர்கள்'' என ஒருவரி எழுதி பழைய பிரதிகளையநுப்பினுல் பிறர் வேண்டிய காபி களை அநுப்ப ஸௌகர்யமாக இருக்கும். எந்த வகையிலாவது ஆடிக் குள் ஒருமுடிவிற்கு வருக. வருந்தாதீர்கள்! நமஸ்காரம்! மன்னிக்கவும்!

தார்மிகச் செய்தி: அபூர்வமானதும் பலருக்கும் பயன்படக் கூடியதுமான விஷயத்தையே பிரசுரித்தல் நல்லதல்லவா? ஸபை நடத்துபவர் அவ்வூராருக்கு மாத்ரம் இன்பந்தருவதை, இடமில்லாத தாலும் மற்றவருக்கு இன்பகரமாக இராதோ என அவைகளைப் பிர சுரிக்க முடியாமைக்கு மிக்க வருந்துகிறோம். மன்னிப்பீராக! அவச்ய மானதைச் சுருக்கிப் போடுகிறோம்.

விஷய தானம்: பழைய க்ரந்தங்களை ஒட்டிய விஷயங்களையே பிரசுரிப்பது கொள்கை. பலர் அதையே ஆதரிக்கின்றனர். அபூர்வ மானதும் அறிவை வளர்ப்பதும் இஹபர பலனைத் தருவதுமான விஷ யங்களையே வெளியிடுகிறோம். நமது பத்ரிகையின் தனிச்சிறப்பைப் பாராட்டி, பலர் ''திநசரியில் வரும் பலன் இதில் எதற்கு?'' என கூறியதால் அதை மாற்றி அறிவு வளர, ஜோதிடப்பகுதி வெளியானது. அந்த ஆசிரியரும் மறைந்ததால் அவர்போல் மற்றவர் கிடைக்கும் வரையாவது அது வெளியாகாது.

கேட்க சுதந்தர முண்டு: உங்களால் உங்கள் பொருட்டு உங்கள் பொருளால் நடக்கு மிதில் என்னென்ன விஷயம் வேண்டும்? எது வேண்டாமென கேட்கும் சுதந்திரத்தைப் பயன் படுத்தி தாராள மாகக் கேளுங்கள். சாஸ்த்ர விரோத மில்லாததும் பலர் விரும்பிய தையும் வெளியிடுகிறோம். பத்ரிகை சுதந்தரத்தையும் கொள்கையை யும் குறைக்கக் கூடாது.

நமஸ்காரம்.

அதன் பெயரே அதன் பொருளை நன்கு விளக்கும்.
ஸத்யமே மாதா, க்ஞாநமே பிதா, தர்மமே ப்ராதா.

நூல் அறிமுகம்.

ஸ்ரீ வரலக்ஷ்மீ விருதம்: உபாத்யாயர் அகப்படாமல் தவிப்ப வற்கு இது ஒரு ஸஞ்ஜீவிநீ. மற்றவர்க்கும் பூஜை ஆனபின் படிக்க வேண்டியது. யார் இதை யாருக்கு உபதேசித்தது? இதை விட்ட தால் ஏற்பட்ட பலன், செய்வதாலுண்டாகும் பலன், லக்ஷ்மீ 108 நாமார்சனை பூஜா விதி, கயிற்றில் உள்ள முடிகளின் பூஜை தாரண மந்த்ரம் முதலிய ஸகல அபூர்வ விஷயங்களு முள்ளது. மாம்பலம் குருகுலத்திற்கு 33 ந. பை. ஸ்டாம்பநுப்பிப் பெறலாம்.

யஜுர் உபாகர்ம: ஸமிதாதானம் காமோகார்ஷீத் ஜபம் மஹா ஸங்கல்பம் அதன் பொருள் பூணல் தரிக்க மந்த்ரம் காண்டரிஷி தர்ப்பணம் வேதாரம்பம் வியாஸபூஜை காயத்ரீ ஜபவிதி காயத்ரீ மஹிமை பிரும்ம யக்ஞம் முதலிய பல விஷயங்களடங்கியது. ஸங் கல்ப வாரம் திதி நக்ஷத்ரங்கள் பிரவரத்துடன் சுமார் 10 அபிவாதந தோத்ரம் அர்த்தத்துடன் உள்ளது. 58 ந. பை. ஸ்டாம்பு அநுப்பி மாம்பலம் குருகுலத்தில் பெறலாம்.

ஸ்ரீ கல்கி புராணம்: உப புராணங்களில் இது இரண்டாவ தாக வெளிவந்துளது. மிக அபூர்வமானது. இதுவரை தமிழில் வராதது. பற்பல விசித்ரமான கதைகள் நிறைந்தது. தெளிவான தமிழ் நடையில் புத்தக ரூபமாக அமைந்தது. விலை 2 ரூ. V. P. ரூ. 2—75. ஸாதாரண புக்போஸ்ட் முன்பணமனுப்பினால் 2-25. மா. குருகுலம், 2, ஸ்டேஷன் ரோட், W. மாம்பலம், சென்னை-17.

தார்மிகச் செய்திகள்.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் ராமநாயக்கன்பாளயத் தில் இவ்வாண்டு வியாஸ பூஜை சாதுர் மாஸ்ய ஸங்கல்பம் செய்து 2 மாத மங்கு விஜயம் செய்வார்கள். (நங்கவரம் பங்களாவில்)

ஸ்ரீ சிருங்கேரி பீடாதிபதிகள் சென்னை தியாகராய நகரில் வ்யாஸபூஜை சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் செய்வார்கள். ஸ்ரீ சிருங்கேரி பீடம் தற்கால பீடாதிபதி ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த ஸ்வாமிகள் சென்னைக்கு விஜயம் செய்வது இதே முதல் முறையாகும்.

ஸ்ரீ பூர்ணானந்தநாத வித்யா பீடம் ஆனிமீ 12ம் தேதிமுதல் 25ம் தேதிவரை ஆஷாட நவராத்ரி மஹோத்ஸவம் நடத்தியது.

கோடியிலொரு சாஸ்திரீய விவாஹம்: மாயவரம் ஸ்ரீராம மூர்த்தி சாஸ்திரிகள் ருதுவாகாத கன்யகையை ஸ்ரீ கந்தஸ்வாமி தேவஸ்தானம் அத்யயனபட்டர் ஸ்ரீ மணிசாஸ்த்ரிகளின் சிதையுள்ள புத்ரனுக்கு கன்யாதானம் செய்தார். வரன் வீட்டில் பிரவேச ஹோமம் ஆரம்பித்து நான்கு நாள் ஔபாஸனமும் பிறகு உடனே ஸ்தாலீபாகமும் நடந்தது.

தயை ஸகா, ஶாந்தியே பத்நீ, பொறுமையே புத்ரன்

அக்நி கார்யத்தின் விளக்கம்.

(பக்ஷிதீர்த்தம், ய. சுப்ரமண்யதீக்ஷிதர், ஸோமயாஜி)

(ஆனிமீ" தொடர்ச்சி)

(4) ஸமித்துக்கள் நான்கு புறமும் பிடித்து ஜ்வலிக்கும் போது ஹோமம் செய்தால் விஶ்வே தேவர் ரூபியாக இருந்து திருப்தியடைகிருர். (5) ஸமித்துக்கள் எல்லாம் பூராவும் ஒன்ருகப் பிடித்து சிவந்து ஜ்வலிக்கும் போது செய்தால் இந்திர ரூபியாக இருந்து திருப்தியடைகிருர். (6) ஸமித்துக்கள் நன்ருக ஜ்வலிக்கும் தணலாக மாறி ஜ்வாலையடங்கியதும் அதில் ஹோமம் செய்தால் ப்ரஜாபதி ரூபியாக திருப்தியடைகிருர். (7) ஸமித்து முதலியவை நன்ருகப் பிடித்து ஜ்வாலை அடங்கி தணலாக மாறி அதன்மேல் சாம்பல் பூத்திருக்கும் அக்னியில் ஹோமம் செய்தால் பரப்ரஹ்ம ரூபியாக திருப்தியடைகிருர். இந்த ப்ரம்ஹ ரூபத்தில் செய்தால் எல்லாவித நன்மைகளும் தானகவே ஏற்படும். [பொதுவாக எல்லா கர்மாக்களிலும் அக்னி நன்ருக ஜ்வலித்து தணலாகி கொஞ்சம் சாம்பலாக ஆகும் தருவாயில்தான் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஜ்வாலையில் செய்வதுதான் சிறந்ததென நினைப்பது தவறு. அந்த ஜ்வாலைகூட இல்லாமல் ஸமித்தின்மீதோ விரட்டியின் மீதோ ஹோமம் செய்வது அதைவிட மிகத்தவறு. இதைப் படிப்பதோடு இல்லாமல் பொதுவாக எல்லோரும் செய்கின்ற (சிராத்தாதி) ஹோமத்தில் நினைவு வைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்டபடி ஹோமம் செய்யவேண்டுமென வேண்டுகிருேம்.]

அக்னியில் தீர்த்தம் அல்லது அசுத்தமான வஸ்துக்கள் சேர்ந்தால் அதற்காக உபகாத ப்ராயஶ்சித்தம் செய்ய வேண்டியது. அதாவது ப்ரதான ஹோமத்திற்கு முன் ஒரு பாலாஶ ஸமித்தை எடுத்து ப்ரோக்ஷித்து கிழக்கு நுனியாக அக்னியில் **पुनस्त्वा+कामा:** என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி (ஸ்வாஹாகாரம் கடைசியில் சொல்லவேண்டியதில்லை.) வைத்துவிட்டு அக்நயே வஸுமீதாய இதம் நமம என்று உத்தேச த்யாகமும் சொல்லவேண்டும். இதன் பிறகு பிரதான ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்வருவரும் எனது பந்துக்களென தர்மராஜன் கூறினர்.

ஔபாஸநத்தில் ஹோஷ்யாமி என்று கேட்பதற்கு முந்தியும், சதுஷ்பாத்ர ப்ரயோகங்களில் பரிஷேசன மான பிறகு ப்ரதான ஹோமத்துக்கு முன்னும் ஷட் பாத்ர ப்ரயோகங்களில் मुखाहुति உள்ள விடங்களில் அதற்குப் பிறகும் முகாகுதி இல்லாதவிடங்களில் ஆஜ்ய பாகாந்தம் செய்து முடிந்த பிறகும் செய்யவேண்டியது. இந்த புநஸ்த்வா ஹோமம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சிலர் எப்போதுமே செய்யும் ஸம்ப்ரதாயமும் உண்டு. நமக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் ஜலதிவிலே அக்னியில் விழுந்திருக்கலாம் என்று அவர்கள் அபிப்பிராயம்.

மந்த்ரார்த்தம்: அக்னி தேவனே நீர் திவிலேப்பட்டு உமது பலம் குறைந்தால் வஸுக்களும் ருத்ரரும் ஆதித்ய ரும் ருத்விக்குகளும் மறுபடியும் இந்த ஸமித்து ஹோமத் தால் புஷ்டி அடையும்படி செய்யட்டும். நீரே நாநாவித மான தனத்தைக் கொடுக்க வல்லவர். நீர் எங்களால் கொடுக்கப்படும் ஆஜ்யத்தினுல் வ்ருத்தியடைந்து மிக வும் ப்ரீதியுடன் கூடியவராகி எங்கள் ஶரீரங்களேயும் வ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். நீர் உண்மையாக ஸந்தோஷ மடைந்தபோது உம்மை உபாஸிக்கும் யஜமானருடைய இஷ்டங்களும் ஸத்யமாக ஆகட்டும். [காண் 4. ப்ர 2. அனு 3.]

அக்னி கார்யம் செய்யுமிடங்களில் அக்னிக்கு அடுத் தாற்போல் பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டியது. பரிஷேச னத்துக்கு வெளியில் பரிதி இருக்கவேண்டும். பரிதிக் கும் வெளியில் பரிஸ்தரண தர்ப்பங்களிருக்கவேண்டும். அதற்கும் வெளியில் அக்நயேநம: என்ற அக்ஷதையால் அர்சசனம் பண்ணவேண்டியது என க்ரமம்.

அக்னிஸந்தானம்: எதற்காக எப்போது செய்ய வேண்டும்? என்பதைப் பற்றியதை அறிவோம்.

கபர்திகாரிகையில் கூறுவது: ஔபாஸந அக்னி அவிந்து விட்டபோதும், 2 வேளே ஔபாஸந ஹோமம் பண்ணுமல் விட்டுப்போனபோதும் தம்பதிகள் இருவ ரும் வெளியூருக்கு போய் விட்டாலும் (ஸமுத்ரத்தை அடையும் நதியைத் தாண்டி ஸ்த்ரீ சென்றிருக்கும்போது ஸூர்யனுதயமானுலும் அஸ்தமனமானுலும் இதேபோல் அக்னி இருக்கும் வீட்டுக்கு வெளியிலும் உதயாஸ்த்த

பிராணனேவிட மானமே பெரிது. பிராணனே விட்டாவது

மன காலங்களில் பத்நி சென்றுவிட்டாலும்) அக்ஙி நஷ்ட மேற்படும். அப்போது அக்னி ஸந்தானம் செய்துக் கொள்ள வேண்டியது. ஔபாஸனுக்நியில்தான் மாதாபிதாக்கள் முதலியவர்களுடைய ஶ்ராத்தமும், பும்ஸுவனம் ஸீமந்தம் முதலிய கர்மாவும் செய்ய வேண்டும். அந்தந்த கர்மாவுக்காக அன்று செய்யும் அக்னிஸந்தானத்திற்கு நாள் பார்க்க வேண்டியது இல்லை. அந்த கர்மாக்கள் ஆரம்பமாவதற்கு சிலதினம் முன்னடியே செய்யும் அக்னி ஸந்தானத்திற்கு அவஶ்யம் நல்ல நாள் பார்த்து தான் செய்யவேண்டும். ஆகையினுல் நிஷித்த தினங்களைப்பற்றிய விவரமறிந்து தோஷமில்லாத தினத்தில் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக அவைகளைக்குறிக்கிறோம்.

நிஷித்த தினங்கள்: கண்ட நக்ஷத்ரங்களிலும் வ்யதீபாதத்திலும் வைத்ருதிகளிலும் மாதப்பிறப்பு தினங்களிலும் ஸ்த்ரீ புருஷர்களின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலும் அமாவாஸ்யை பௌர்ணமி ப்ரதமை முதலியவற்றிலும் அக்னி ஸந்தானம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை தவிர மற்ற திநங்களில் அக்நி ஸந்தாநம் செய்து ஔபாஸநம் ஸ்தாலீபாகம் செய்து வரவேண்டும்.

இந்த அக்னி ஸந்தாநமும் இருவகைப் படும். காஞ்சி மண்டலத்திலுள்ளவர்கள் செய்யும் விதம் புநஸ்த்வா முதல் பூவஸ்வாஹா வரை அதிகமான பதிமூரு ஹோமங்களுடையது. மற்ற வகை எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரிதான்.

ஸங்கல்பமானதும் ஸ்தண்டிலம் முதலியன செய்து அக்னி ஸித்தியாவதன் பொருட்டு வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து பிறகு உபவாஸமிருக்க முடியாமையினுல் அதற்குப் பதில் ஓர் ஹோமம் செய்வதும் நியாயமே. அக்னி நஷ்டமாகி விட்டால் "தம்பதிகள் இருவரும் ஔபாஸந ஹோமம் பண்ணுமல் சாப்பிடக் கூடாது" என்றும் விதிப்படி உபவாஸமிருக்கவேண்டும். இதை இக்காலத்தில் அனுஷ்டிப்பது மிகவும் சிரமமாயிருப்பதால் ருஷிகள் ஆபத்காலத்தில் சொல்லியிருப்பதை நாம் அனுஷ்டானத்தில் கொண்டு வந்து விட்டோம். நமக்கு எப்போதும் எந்த விதமான ஆபத்தும் காத்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது.

மானத்தை ரக்ஷி. பிராணன் அழியும், மாநம் அழியாது.

உபவாஸ ஸ்தாநத்தில் **अयाश्च** ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யமானது:—

ஓ அக்னியே ! நீர் உம்மை உபாஸிப்பவர்க்கு உதவி புரிபவராகவும் களங்கமற்றவராயு மிருக்கிறீர். உண்மையில் அடையத்தகுந்தவராயிருக்கிறீர். இம்மாதிரியாகிய நீர் எங்கள் மனதால் த்யானிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸை அந்தந்த தேவர்களிடம் சேர்த்து அருள்வீராக. பக்தர்களுக்கு உதவி புரியும் சிந்தையுள்ள நீர் எங்களுக்கு நல்ல ஔஷதத்தையும் அதன் மூலம் ஆரோக்யத்தையும் கொடுத்து காப்பாற்றுவீராக [மந்திர ப்ர 1. காண் 5]

இதன் பிறகு காஞ்சி மண்டல வாஸிகள் அதிகப்படி செய்யும் ஹோமங்கள் பதினொன்றுக்கும் காரணமும் தாத்பர்யமும் (1) **पुनस्त्वा** இதன் தாத்பர்யத்தை முன்னர் எழுதியிருக்கிறோம். இந்த ஹோமம் அக்னிக்கு அசுசிஸ்பர்ஸம் நேர்ந்திருக்குமானால் அதன் நிவிருத்திக்காகச் செய்வது. (2) **मनो ज्योतिः** மிகவும் பூஜ்யமான அக்னியின் ஜோதிஸ்ஸானது ஹோமம் செய்யும் ஆஜ்யத்தினால் ப்ரீதியடைந்து விட்டுப் போன நம் யக்ஞத்தை (அக்னி கார்யத்தை) சேர்த்துவைக்கவேண்டும். ஸாயங்காலத்திலும் ப்ராதः காலத்திலும் செய்யவேண்டிய ஆஹுதிகளை (நான் செய்யாமல் விட்டுப்போனவைகளை) எல்லாம் இந்த ஆஜ்ய ஹவிஸ்ஸினால் விட்டுப்போகாததாக செய்கிறேன். [காண் 1. ப்ர 5. அனு 10]

(3) **यन्म आत्मनः** எந்தஅங்கமானது தெரிந்தோ தெரியாமலோ குறைந்து விட்டதோ அந்த அங்கத்தை குறைகளையெல்லாம் நன்கு அறிந்த அக்னி அதைப் பூர்ணமாக கொண்டு சேர்க்கவேணும். [கா 3. ப்ர 2. அனு 5.]

(4) **पुनरग्निः** அக்னி கார்யத்தில் சிலஅங்கம் குறைந்தால் யஜமானனின் கண்போய் விடும். ஆதலால் இந்த அக்னி தேவன் குறையைத் தணித்து யஜமானனாயிருக்கும் எனக்கு மறுபடியும் கண்ணைக்கொடுக்கட்டும். இதேபோல் இந்திரனும்ப்ருஹஸ்பதியும் கண்ணைக் கொடுக்கட்டும். தேவ வைத்யரான அஸ்விநீ தேவரும் கண்ணுக்கு பார்க்கும் திறமையைக் கொடுத்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டும். [கா 3. ப்ர 2. அனு 5.]

பிராம்மணருக்கு பிராம்மணார்த்தம் உத்ஸவமாகும்.

சாந்தோக்ய உபநிஷத்.

கோஶத்தின் கிழக்கு திக்கிற்கு ஜுஹூ எனப் பெயர் (கிழக்கே பார்த்துதான் ஹோமம் நடக்கிறது.) தெற்கிற்கு ஸஹமானா எனப் பெயர். அங்கு யமயாதனை ஸஹிக்கப்படுகிறது. மேற்கிற்கு ராக்ஞீ எனப் பெயர். வருணராஜனும் ஸந்த்யை சிவப்பும் அங்கிருக்கின்றன. வடக்கிற்கு ஸுபூதா எனப் பெயர். குபேரனது செல்வமும் போகமும் அங்கே உள்ளது. இந்த நான்கு திக்குகளின் புத்ரன் வாயு என உபாஸித்தால் நம் புத்ரன் தீர்க்காயுஸ்ஸாக இருப்பான். இதை நன்கு அறிந்தவன் இந்த புத்ரனல் மும்முறை நாஶமில்லா கோஶத்தை அடைகிருன். பிராணன் பூமி அந்தரிக்ஷம் ஸ்வர்க்கமிவைகளை அடைகிறேன் என்கிருன். ஸகல பிராணிகளும் இவனது பிராணன் பூமி அந்தரிக்ஷம் ஸ்வர்க்கம் அக்நி வாயு ஆதித்யன் ரிக் யஜுஸ் ஸாம இவைகளை அடைகிறேன். உபாஸிக்கிறேன் என்பது அதன் பொருளாம்.

புருஷ வித்யை: மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட வயது நூற்றுபதினறு. இதை நான்காகப் பகுத்து கீழ் கூறியபடி உபாஸிக்கவேண்டும். அதனல் பூர்ண ஆயுஸ்ஸுடன் இருக்கலாம். (இதைத்தான் வேதம் ஶதாயு: புருஷ: என்கின்றது.)

முதலாவது பாகமான இருபத்திநான்கு வயதை இருபத்துநான்கு எழுத்துள்ள காயத்ரியாகவும், அந்த காயத்ரியினல் செய்யத்தக்க ப்ராதஸ் ஸவநமாகவும், அதற்கு தேவதையான ப்ராணமயமான வஸுவாகவும் த்யாநம் செய்யவேண்டும்.

இருபத்து நான்கு வயதிற்குள் உள்ளவனுக்கு ஏதாவது ரோகம் பிராணபயம் நேர்ந்தால் கீழ்க் கண்ட பொருள் உள்ள மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். "வஸுரூபமான பிராணனே நான். யாகரூபமானவன். அதில் பிராதஸ் ஸவநம் நடக்கின்றது. மாத்யந்திந ஸவநத்தில் தொடர்ச்சி வேண்டும். இதன் நடுவில் நான் வஸிக்கும்படிச் செய். பிராதஸ் ஸவநத்தின் அதிபதிகளான உங்களுடன் நானிருக்கும் பொழுது நான் மரணமடையாதிருக்கும்படி செய்யுங்கள்.

பசுவுக்குப் புதுப்புல் உத்ஸவமாகும்.

மந்த்ரம்.

प्राणा वसवः इदंमे प्रातस्सवनं माध्यन्दिनं सवनं अनु सन्तनुतेति माहं प्राणानां वसूनां मध्ये यज्ञो विलो पत्सीय ॥

ப்ராணாவஸவ: இத^{3}ம்மே ப்ராதஸ்ஸவநம் மாத்^{4}யந்தி^{3}நம் ஸவநம் அநுஸந்தநு தேதி மாஹம் ப்ராணாநாம் வஸூநாம் மத்^{4}யே யக்ஞோ விலோ ப்த்ஸீய ॥

இருபத்தைந்து முதல் நாற்பத்தி நான்கு வயது வரை மாத்யந்திந ஸவநம். அது நாற்பத்து நான்கு எழுத்துள்ள திருஷ்டுப் சந்தஸ். அதில் பிராம்மண மயமான ருத்ரர்கள் அதிதேவதை, என உபாஸிக்கவேண்டும்.

இந்த யௌவந காலத்தில் விஷயங்களில் விருப்பமிருப்பதால் அதனால் அழுகை உண்டாவதாலும் ப்ராணன் உக்ரமயமான ருத்ரர் எனப்படுகிறார்.

முன் போல் அந்த வயதில் பிராண பயம் ரோகம் முதலியன வந்தபோது கீழ்கண்டபடி ஜபிக்கவேண்டும்.

प्राणा रुद्रा इदंमे माध्यन्दिनं सवनं तृतीयसवन मनुसन्तनुतेति माहं प्राणानां रुद्राणां मध्ये यज्ञो विलो प्त्सीय ॥

ப்ராணா ருத்ரா இதம்மே மாத்யந்திநம் ஸவநம் த்ருதீய ஸவநமநு ஸந்தநு தேதி மாஹம் ப்ராணாநாம் ருத்ராணாம் மத்யே யக்ஞோ விலோ ப்த்ஸீய ॥

முன்போலவே பொருள். நடப்பது மாத்யந்திந ஸவநம். த்ருதீய ஸவனத்தில் தொடர்பு வேண்டும். ருத்ர தேவதை ப்ராணன் என்பது மாத்ரம் விசேஷமாம்.

நாற்பத்தெட்டாவது வயதில் நாற்பத்தெட்டெழுத்துள்ள ஜகதீசந்தஸ். அதனால் செய்யத்தக்கது த்ருதீய ஸவநம். பிராணனே ஆதித்யன். இந்த வயதில் ஏதேனும் நோய் ஏற்பட்டால் இதம்மே என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இந்த உபாஸனையால் ரோகம் அகலும், இதரிர் என்பவரின் புத்ரராகிய மஹிதாஸர் என்பவர் இதைக் கூறினார். இங்ஙனம் உபாஸித்து நூற்றுப் பதினாறு வயது ஜீவித்திருந்தார். இதை நன்கு அறிந்தவனும் அவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருப்பான்.

அஷ்டாவக்ர கீதை.

மோக்ஷத்தில் கூட யாருக்கு விருப்பில்லையோ தேஹத்தில் கூட இது என்னுடையது என்ற எண்ணமில்லையோ அப்படிப்பட்டவன் க்ஞான மார்க்கத்திற்கும் யோகத்திற்கும் தகுதி உள்ளவனாக மாட்டான். கேவலம் துக்கத்தைத்தான் அநுபவிப்பான். (ஆரம்ப காலத்தில் மநிதனுக்கு மோக்ஷத்தில் பேரவா வேண்டும். இந்த, என்னுடைய உடல் பிறவி முதலிய துக்கத்திற்கு ஆளாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வேண்டும்.)

சிவனே நேரில்வந்து உபதேசித்தாலும் விஷ்ணுவே உபதேசித்தாலும் பிரும்மா உபதேசித்தாலும் எல்லாவற்றையும் மறந்தவனுக்கே ஶாந்தி ஏற்படும். மற்றவனுக்கில்லை ஶாந்தி.

17-ம் அத்யாயம்: உள்ளதைக்கொண்டு திருப்தி அடைபவன், இந்த்ரியங்களை அடக்கினவன், ஏகாங்கியாக இருந்து ஸந்தோஷப் படுபவன் யாரோ அவன்தான் க்ஞானபலத்தை அடைந்தவன். அவனே யோகபலனைப் பெற்றவனாவான்.

ஆத்ம தத்வத்தை நன்கு உணர்ந்தவன் துக்கமயமான இந்த உலகத்தில் ஒருபோதும் துக்கப்படமாட்டான். ஏனெனில் அவன் ஒருவன்தானே பிரும்மாண்ட மண்டலமாய் இருப்பவன்.

எப்போதும் எந்த விஷயமும், தன்னிடமே ஸந்தோஷங்கொண்டுள்ள க்ஞானிக்கு ஸந்தோஷமளிப்பதில்லை. நல்ல ருசியான ஸல்லகி துளிரை சாப்பிடும் யானைக்கு வேப்பம் இலை இன்பமளிக்குமா ?

தான் அநுபவித்த ஸகல போகங்களிலும் பற்றில்லாதவன், அந்த வாஸனையை அறவே துறந்தவன், அநுபவிக்காத போகங்களில் சிறிதுகூட ஆசை இல்லாதவன், உலகில் மிக துர்லபமானவன்.

சிலர் ஸம்ஸார ஸுக அநுபவத்தில் ஆசை கொண்டவர். சிலர் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவர். இரண்டிலும் பற்றற்ற மஹாநுபாவன் மிகதுர்லபமானவன். தர்மார்த்த காமமோக்ஷம், ஜீவித்திருக்க ஆசை, விரைவில் இறந்தால் நல்லதென்ற ஆசை, இத்தகைய விருப்பு வெருப்பில்லாத நிலை உதார சித்தமுள்ள ஒருவருக்கே உண்டாகும்.

எனக்கு உத்ஸவம் யுத்தமே என்றார் அர்ஜுநன்.

பொய்யான துக்கமயமான இந்த உலகம் எப்போது ஒழியும்? என்று அதில் த்வேஷமும் அதில் ஆசையும், தனது வாழ்விலும் அதேபோல் நீண்ட நாள் வாழ வேண்டும், அல்லது விரைவில் இறக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமுமின்றி ஸுகமாக இருப்பவனே தன்யனுவான். தனக்குண்டான க்ஞாநத்தினுல் நான் கிருதார்த்தனுனேன் என்ற எண்ணத்தையும் மறந்து மற்றவரைப்போல் உலகில் ஒன்றைப் பார்த்துக் கொண்டும் கேட்டும், ஸ்பர்சித்தும் முகர்ந்தும் உண்டும் ஸுகமாக வஸிப்பான் க்ஞாநி.

ஸம்ஸார ஸாகரம் ஓய்ந்தபின் ஒரு நோக்கமில்லாத பார்வை! ஏதோ ஒரு வேலை! மற்ற இந்த்ரியங்களும் ஏதோ ஒன்றை கவனிப்பது! ஆசையின்மை முதலிய நிலைத் தோன்றும்.

முக்தி பெற்றவன் நிலை, இவன் விழித்திருக்கிருன் என்ருே தூங்குகிருன் என்ருே கண்களை மூடுகின்ருன், திறக்கின்ருன் என்ருே சொல்ல இயலாது. எதிலும் பரவசனைப் போலிருப்பான்.

எங்கும் ஸௌக்யமாகக் காணப்படுவான். எந்த இடம் சென்ருலும் மநம் கலங்காமல் தெளிவாக இருக்கும். ஒரு வாஸனையும் மநதிலிராது. எங்கும் ஸந்தோஷமாக இருப்பான் முக்தன்.

எதைப்பார்த்தாலும் கேட்டாலும் தொட்டாலும் முகர்ந்தாலும் புஜித்தாலும் பேசினுலும் எதை வாங்கினுலும் எங்கு சென்ருலும் முக்தனுன மகா புருஷன் விருப்பு வெருப்பில்லாமலிருப்பான்.

முக்திபெற்றவன் எதையும் நிந்திக்கமாட்டான். எதையும் துதிக்கமாட்டான். எதிலும் ஸந்தோஷமடைய மாட்டான். யாரிடமும் கோபிக்க மாட்டான், எதையும் யாருக்கும் தாநம் செய்யமாட்டான். எதையும் வாங்கமாட்டான் எதிலும் பற்று கொள்ளமாட்டான்.

முக்தனுன மகான் அகில ஆபரணங்களையும் அணிந்து ஆசையுடன் அப்ஸரஸ் போன்ற ஸ்த்ரீ தன்னை ஆலிங்கனம் செய்துக்கொண்டாலும் மகா கோரமான மிருத்யு வந்து ஆலிங்கனம் செய்துக் கொண்டாலும் மநம் மாருமலிருப்பான்.

பிறர் மனைவியைத் தாய்போல் பார்ப்பவனும்

பால பாரதம்.

கே: காந்தாரி அளித்த ஶாபத்தைப் பெற்று பகவான் திரும்பினதும் என்ன நடந்தது?

ப: அச்வத்தாமா கிருபருடனும், கிருதவர்மாவுடனும் துர்யோதனன் அருகே வந்து அவன் நிலையைக் கண்டு வருந்தினர். இரவில் பாண்டவர்களைக் கொல்வதாக அவனிடம் ப்ரதிக்ஞை செய்தார்.

கே: துர்யோதனனே சில நிமிஷங்களில் பிராணனை விடப்போகிறான். பாண்டவர்களைக் கொல்வதால் பயனென்ன?

ப: பாண்டவரைக் கொல்வேனென்று கேட்ட அளவில் துர்யோதனனுக்கு ஸந்தோஷம் ஏற்படும். அச்வத்தாமா சொன்னவண்ணம் செய்வானென அவனிடம் நம்பிக்கையும் உண்டு. ஆதலால் கிருபரைக் கொண்டு அவருக்கு ஸேனாபதி பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தான் துர்யோதனன்.

கே: அழகுதான். ஸேனை எங்கே? ராஜா எங்கே? நியாபகம் வந்தது. இதிலிருந்துதான் அந்த்ய காலத்தில் அச்வத்தாமாவுக்குப் பட்டம் சூட்டியது போல் என்ற பழமொழி ஏற்பட்டதோ. அவர் என்ன ஸாதித்தார்?

ப: இதிலிருந்து ஸௌப்திக பர்வா ஆரம்பம். எல்லோரும் தூங்கும்போது ஸுலபமாகப் பாண்டவரைக் கொல்லலாமென அச்வத்தாமா கருதினர். இரவில் தூங்கும் காக்கைகளை அடித்துக் கொல்லும் ஒரு கோட்டானைக் கண்டார். இப்படித்தான் நானும் செய்ய வேண்டுமென்று நிச்சயித்தார்.

கே: தூங்குபவரைக் கொல்வது ஸுலபம். பகவான் பாண்டவர்களை எப்படிக் காக்கப்போகின்றார்?

ப: பாண்டவர் ஐவரையும் அழைத்துக்கொண்டு இரவில் பகவான் ஓர் நதி தீரத்திற்குச் சென்று ஆங்கு உறங்கினர்.

கே: நல்ல காலம்! அச்வத்தாமா என்ன செய்தார்?

பிறர் பொருளை த்ருணமாகப் பார்ப்பவனும்

ப : சிவனை ஆராதித்து அரிய சக்திகளைப் பெற்று தூங்குகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனையும் இளம் பாண்டவர் ஐவரையும் கொன்ருன். அந்த கூடாரத்திலிருந்து பயந்து ஓடினவர்களை க்ருபரும், க்ருதவர்மாவும் கொன்றனர். இச் செய்தியை துர்யோதனனிடம் அறிவிக்கும்வரை அவன்ப்ராணனுமிருந்தது.

கே : பாண்டவரைக் கொல்லவில்லை, இளம் பாண்டவரையே கொன்ருரென்பது துர்யோதனனுக்குத் தெரியுமோ ?

ப : இளம் பாண்டவர்கள் தலைகளைத் துர்யோதனனிடம் காட்டியதாகவும் அந்தகாலத்தில் நல்லெண்ணம் தோன்றி "எனக்கு எள்ளும் ஜலமும் அளிக்கும் இவர்களைக் கொன்று விட்டாயா?" என்று வருந்தியதாகக் கூறுவர்.

கே : இளம் பாண்டவர் இறந்ததைக் கண்டு பாண்டவர் என்ன செய்தனர் ?

ப : கோபம்கொண்ட பீமன் அச்வத்தாமாவின் தலையை அறுத்து திரௌபதியிடம் தருவதாகக் கூறி ஓடினுன். கிருஷ்ணன் அச்வத்தாமனது வீர்யத்தையும் அயோக்யத் தனத்தையும் கூறி பீமனைத் தனியாக விடாமல் அவனைக் காக்க எல்லோரும் போவோம் வாருங்கள் என்று அவனுடன் சென்றனர்.

கே : அச்வத்தாமா அச்சமயம் என்ன செய்தார் ?

ப : தான் செய்த பாபகர்மா மனதை அறுக்க, கங்கா தீரத்தில் உள்ள வியாஸர் அருகில் சென்று வருந்திஞர். பாண்டவர் கோபாவேசத்துடன் வருவதைக் கண்டு, பயந்து பாண்டவப் பூண்டே இல்லாதபடி அழிக்க ப்ரம்மசிரோஸ்த்ரத்தைப் பிரயோகித்தார். கிருஷ்ணனது ஆணையால் அர்ஜுனன் அதற்கேற்ற ப்ரம்ம சிரோஸ்த்ரத்தையே பிரயோகித்தான்.

கே : ப்ரம்மாஸ்த்ரத்தை விட, ப்ரம்ம சிரோஸ்த்ரம் மிக உக்ரமானதல்லவா ?

ப : ஆமாம் அதனுல் உலகிற்கே பேராபத்து வரும் என்று உணர்ந்து நாரதரும் வ்யாஸரும் அந்த அஸ்த்ரத்தைத் திரும்பிப் பெறும்படிக் கூறினர்.

ஸர்வ பூதங்களையும் தன்னைப்போல் பார்ப்பவனும்

கே : திரும்பப் பெற்றனரா இருவரும் ?

ப : பிரும்மசர்ய நியமத்துடன் இருந்ததால் அர்ஜுநன் அங்ஙனம் செய்தான். அச்வத்தாமாவினல் அது முடியவில்லை. அவருக்கு பிர்ம்மசர்ய நியமமில்லை.

கே : அப்பொழுது பாண்டவர்கள் கதி என்னவாயிற்று.

ப : பகவான் அவர்களைக் காப்பாற்றி உத்திரையின் வயிற்றிலுள்ள பரீக்ஷித்தையும் தான் காப்பதாக வாக்களித்தார்.

கே : இருவர்களது யுத்தம் எப்படி முடிந்தது ?

ப : அச்வத்தாமா சிரசீவியானதால் அவன் தலையில் இயற்கையாக உள்ள மணியை அபஹரித்தால் போதுமென பகவான் கூற அங்ஙனமே செய்தார்கள். புத்ர சோகத்தினல் வாடும் திரௌபதியினிடம் சத்ருவின் தலைக்கு பதில் அவனது தலை மணியைத் தந்தார். திரௌபதியின் விருப்பப்படி தர்மர் அதைத் தலையில் அணிந்தார்.

கே : பாரத யுத்தம் முடிந்த பிறகு பெரும் பாலும் பல புருஷர்கள் இறந்ததால் ஸ்த்ரீகள் தான் அதிகம் இருந்திருப்பார்கள் அல்லவா ?

ப : ஆமாம் அதனல்தான் இது முதல் **ஸ்த்ரீ பர்வா** எனப் பெயர் வழங்கப்பட்டது.

கே : த்ருதராஷ்டரன் மிக்க துக்கத்திற்கு ஆளானனல்லவா ! அவன் கதி என்ன ஆனது பாபம் ?

ப : 100 பிள்ளைகளைப் பெற்று கொள்ளிக்குப் பிள்ளையில்லாத அவரை விதுரர், வ்யாஸர், ஸஞ்ஜயர் முதலிய அனைவரும் ஸமாதாநப் படுத்தினர்கள்.

கே : பாண்டவர் த்ருதராஷ்ட்ரனைச் சந்தித்தார்களா ?

ப : சந்திக்கும்படிச் செய்து ஆங்கொரு ஆபத்திலிருந்து பகவான் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினர்.

கே : அது எப்படி ? கூறு, கூறு கேட்போம் ?

ப : கிருஷ்ணன் தர்மரை முதலில் த்ருதராஷ்ட்ரன் திருவடிகளில் வணங்கும்படி செய்தார். உள்ளே கோபமும் துக்கமும் இருந்தாலும் வெளியில் அவர்

ஜெயித்த ஸந்தோஷத்தைக் காட்டி " இனி எனக்கு நீ தான் கதி " என்று ஆசிர்வதித்தார் அன்புள்ள வர்போல்.

கே : தனது நூறு புத்ரர்களையும் கொன்ற பீமன் வரும் பொழுது அவர் வயிறு எரியுமே !

ப : எரிச்சலுடனு? இவர் என்ன செய்வர் என்பதை யுணர்ந்த கிருஷ்ணன் இரும்பினுல் பீமனைப்போல் ஏற்கெனவே ஓர் உருவத்தை அமைத்து பீமனை அவரிடம் போகாமல் நிறுத்திக் கண்ணில்லாத அவனிடம் " இதோ வந்து வணங்குகிறுன் பீமன் " என்று கூறினுர்.

கே : த்ருதராஷ்டிரன் என்ன செய்தான் ?
ஆத்திரத்துடன் கட்டிக் கொள்வது போல் கட்டிக் கொண்டு அந்த இரும்பு விக்ரஹத்தையே தூள் தூளாக்கும்படிச் செய்தான். பீமனும் என் புத்ரன் போல் இறந்தான் என்று உள்ளே ஸந்தோஷம் அடைந்தான்.

கே : ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இல்லாவிடில் பாரதமே இல்லை. பாண்டவர் எப்போதோ அழிந்திருப்பர். யாருக் குத் தெரியும், த்ருதராஷ்டரன் கெட்டஎண்ணமும் பலமும் ? மற்றவரும் வணங்கி இருப்பர். பிறகு என்ன நடந்தது ?

ப : மமப்ராணுஹி பாண்டவா: என்று குந்தியிடம் கூறி னுரல்லவா ? நம் போன்றவர் நம்ப்ராணனைக் காக்க எவ்வளவு பாடுபடுவோமோ அவ்வளவு பாடுபட்டு பாண்டவரை ரக்ஷித்தார். காந்தாரீ பாண்டவரைச் சபிக்க நினைத்தாள். இதை அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ வேதவ்யாஸரை அழைத்து காந்தாரி யை ஸமாதானப் படுத்தினுர்.

கே : காந்தாரியைப்போல் தானே திரௌபதியும் புத்ரர் களை இழந்தாள் ? அவளுக்கு துக்கமிராதோ ?

ப : காந்தாரி குந்தி இருவருமாக வந்து திரௌபதியை யும் ஸுபத்ரையையும் ஸமாதானப் படுத்தினுர்கள்.

உடல் அநித்யம், செல்வம் சாச்வத மல்ல.

உபமன்யு பக்த விலாஸம்.

நீலநக்நர் (ஆனிமீ தொடர்ச்சி)

மனைவியின் செயல் குற்றமல்ல என மகிழ்ந்து அவளுடன் புறப்பட்டார். ஒருநாள் க்ஞான ஸம்பந்தர் அடியார் கூட்டத்துடன் நக்நர் வீட்டிற்கு வந்தார். இவர் எல்லோரையும் வரவேற்று நன்கு உபசரித்தார். இக்கூட்டத்தில் பாணர் என்ற தாழ்ந்த வகுப்பார் இருந்தார். ஸம்பந்தர் கோரியபடி அவருக்கும் பூஜை செய்து, தனது அக்னிஹோத்ர கிருஹத்திற்கு அருகே படுக்கவும் இடம் அளித்தார் அவருக்கு.

இவரது பக்தியைக்கண்டு இறைவன் மகிழ அக்னிப்ரதக்ஷிண ஜ்வாலையால் தனது ஸந்தோஷத்தையும் வெளிப்படுத்திற்று. (இந்த அம்சம் ஸம்ஸ்கிருதமூலக்ரந்தத்தில் காணப்படவில்லை) ஸம்பந்தருடன் சில காலம் தங்கி அவரது திருமணத்தைத் தர்சித்து பகவான் திருவடியை யடைந்தார்.

28. நமிநந்தி அடிகள்.

சோழ நாட்டிலே ஹேமபுரம் எனும் ஏமாப்பூரில் சிவத்விஜர் வம்மசத்தில் தோன்றியவரிவர். விபூதி அணிவதும் திருவாரூர் சென்று ஸேவிப்பதுமே இவர் கைப்பற்றிய தவம். ஒருநாள் அரன்நெறி என்ற ஆலயம் சென்றார். அங்கு தீபம் இல்லாததைக் கண்டு வருந்தி அருகிலுள்ள வீட்டிற்குச் சென்று நெய்யும் தீபமும்வேண்டினர். அதுசமணர் வீடு. அவர் கேலியாக சிவன் கையில் தான் தீ இருக்கின்றதே! அவருக்கு எதற்காக தீபம்? இங்கு நெய்யில்லை. நீர்தானுண்டு. அதைக் கொண்டு தீபம் ஏற்று என்றனர். அடியார் மனம் நொந்து ஸந்த்யா காலத்தில் சிவதர்சநமின்றி அந்நாள் வீணுகுமே! என வருந்தினர். "நீரைக் கொண்டே தீபம் ஏற்று, எரியும்" என்று ஆகாசத்திலே ஒரு சப்தம் தோன்றிற்று இது ஆகாசம்போல் அநாதியாய் எங்குமுள்ள இறைவன் ஆணை என அங்ஙனமே செய்தார். நெய் தீபத்தைவிட அது பிரகாசமாய்எரிந்தது. அன்றன்றும் அங்ஙனமே ஏற்றினர்.

யமன் எப்போதும் வரலாம், தர்மம் செய்—ஸஹதேவன்.

சமணர் ஆக்ஷி அகன்றது. சோழராஜன் சைவனுனன். எல்லா வகையிலும் சிவாலயத் தொண்டு புரிய நமிநந்தியே சிறந்தவரென அரசன் அவரை ஆலய அதிகாரி யாக்கினுர். ஆலயச் சிறப்புப்பற்றி கூறவும் வேண்டுமா ?

ஒருநாள் இவர் திருவாரூருக் கருகே உள்ள திருமணலி என்ற விடத்திற்கு தியாகராஜர் எழுந்தருளும் உத்ஸவ தர்சநத்திற்குச் சென்று திரும்பினுர். இரவு வெகு நேரமானதால் திண்ணையிலேயே படுத் துறங்கினுர். பதி வரவில்லேயே என ஸதி தூங்காமலிருந்து கதவைத் திறந்தாள். திண்ணையில் படுத்து உறங்கும் பதியைக் கண்டாள். நாத! இரவு சிவபூஜை செய்யவில்லேயே என்ருள். உத்ஸவத்தில் பல ஜாதியினரும் இருந்தனர். அவர்கள் மீது பட்டு ஸ்நாநம் செய்யாமல் எப்படி சிவனைத் தொடுவது என்று படுத்தேன் என்ருர்.

ஆனுல், நீராடி அர்ச்சிக்கலாமே என ஜலம்கொண்டுவர உட்சென்ருள். அதற்குள் தியாகேசன், "கமலாலயத்தில் ஜநித்த அனைவரும் சிவகணமே. நாளை அதைக் காண்பாய்" என்ருர். நமிநந்தி அபசாரம் என எழுந்து விதிப்படி சிவபூஜை செய்து உறங்கினுர். மறுநாள் காலையில் ஆலயம் செல்ல வீதியில் நடமாடும் அனைவரும் சிவ கணமாகத் தோன்றி மறைந்தனர். அன்றுமுதல் திருவாரூரிலேயே வஸித்து தொண்டாற்றி சிவனடி சேர்ந்தார்.

"கமலாலயத்தில் பிறப்பதாலும் சிதம்பரத்தை தர்சநத்தாலும் அருணுசலத்தை ஸ்மரிப்பதாலும் காசியில் மரிப்பதாலும் முக்தி."

29. திருக்ஞானஸம்பந்தர்.

சோழநாட்டிலே பிரும்மபுரம் என்ற சீர்காழியில் கௌண்டின்ய கோத்ரத்தில் சிவபாதஹ்ருதயர் என்ரோர் வேதியரிருந்தார். சிவனது திருவடி ஸதா அவரது ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும். ஆதலால் இந்த காரணப் பெயர் பெற்ருர். அதே அவரது சிவபக்தியை வெளியிடும். பகவதீ என்ற பத்நியுடன் சிவபக்தி செய்து இல்லறத்தையும் செவ்வனே நடத்தி வந்தார். அந்த திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் பிரும்மபுரீச்வரர், தோணியப்பர் (த்ரோணீ

புரேஸர்) சட்டயப்பர் (வடுக பைரவர்) என ஒன்றின்மேல் ஒன்ருக மூன்று சிவஸன்னதிகள் உண்டு.

இந்த தம்பதிகள் தோணியப்பரை ஆராதித்து அவர் அருளால் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்ருர்கள். இவர் ஸுப்ரமண்யனது அவதாரம் என்பார்கள். குழந்தைக்கு மூன்ருண்டுகளாயின. ஒருநாள்பெற்ரேர் குழந்தையுடன் ஆலயஞ் சென்ருர்கள். கரை மீது குழந்தையை உட்கார வைத்துவிட்டு தடாகத்தில் இறங்கி நீராடினுர்கள். சிறிது நேரமானதால் குழந்தை அம்மா, அப்பா என அழுதது. உலகத் தந்தை தாயான தோணியப்பனும் தேவியும் விரைந்து குழந்தையருகே வந்தார்கள். பரிவுடன் முலைப்பாலளித்தாள் பார்வதி அன்னை.

அழுதபிள்ளை பால் குடித்தது. அது ஸாமான்ய பாலா? க்ஞாநப்பால்! சிவபாதர் குழந்தை மார்பில் பால் சிந்தி இருப்பதைக் கண்டார். குழந்தாய்! யார் உனக்குப் பால் தந்தது? என்ருர். "தோடுடைய செவியன்" என்ற பாட்டின் மூலமாக தோணியப்பனைச் சுட்டிக்காட்டினுர். [ஸௌந்தர்ய லஹரியில் ஆதி சங்கரர் இதை – தவஸ்தன்யம் – என்ற சுலோகத்தால் விளக்குகிருர்.] குழந்தைக்கு சிவக்ஞாந ஸம்மந்தர் எனப் பெயர் வழங்கிற்று. சிவனடியார் அனைவரும் இவரைப்புகழ்ந்துக்கொண்டாடி தெய்வப் பிறவி இவர் என அவரைச் சூழ்ந்து நின்றனர். தந்தையும் பேராநந்தமடைந்து ஸம்பந்தரைத் தோளில்தூக்கி அவர் விரும்பும் கோயில்களுக் கெல்லாம் சென்ருர்.

சீர்காழிக்குச் சிறிது மேற்கேயுள்ள திருக்கோலக்கா என்ற ஆலயம் சென்று அங்கு அழகிய பாக்களைப் பாடும்போது குழந்தை கையால் தாளம் போட்டார். இதைக் கண்ட இறைவன் பொன்னுல் ஆகிய தாளத்தைத் தந்தருளினுர். ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திலிருந்தும் சிவனடியார் கூட்டம் இவரைத் தத்தம் ஊருக்கு அழைத்தனர். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் இவரை ஸேவித்து அவர் பாட்டை வீணையில் சேர்த்துப் பாடினுர். தில்லை நடராஜனைத் தர்சிக்க அவா கொண்டு வேத நெறி வேள்வி நிறைந்த மூவ்வாயிரத்தவர் முன்செல்ல சிறிது யோசித்தார். (தொடரும்.)

கண்டாலும் காணலாம் ஸ்த்ரீ மநதை அறிய முடியா.

கங்கா தத்தன்.

பாரதகேஸரி, ஸ்ரீ T. S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள்.

பரத வம்சத்தில் ப்ரதீபன் என்ற ஓர் அரசன் கங்கைக் கரையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தான். அந்த சமயம் கங்காதேவி அழகிய கன்னிகையின் உருவம் கொண்டு எதிரே தோன்றினுள். அப்பெண் யார் என்று அரசன் அறியுமுன்னே, தவநிலையில் அமர்ந்துள்ள அவன் அருகில் வந்து, அவனை அணைத்துக் கொண்டு அவனது வலது மடியில் ஸ்வாதீனமாக உட்கார்ந்து கொண்டாள். தன்னை பாரியையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வேண்டினுள். அரசன் திகைத்துப் போனுன். தருமமும் நியமும் பிசகாத ப்ரதீபனை, இவ்வணங்கின் அழகும், ஸாஹஸமும் அசைக்கவில்லை. தான் தேவகன்னிகை என்றும் தன்னை ஏற்பதால் எந்த தோஷமும் சம்பவிக்காது என்று மீண்டும் அப்பெண் கெஞ்சினுள். அரசன் சொன்னுன். "பெண்ணே, உன்னிடத்தில் என் மனம் ஈடுபடவில்லை. அன்றியும் உன்னை வரிக்கக்கூடியவன் நானல்லன். அதற்கேற்ப, உன் நடத்தையும் இதை நிரூபித்து விட்டது. பார், இதோ நீ என் வலது தொடையில் அல்லவா உட்கார்ந்திருக்கிருய்! வலது தொடையில் உட்காரவேண்டியவள் குமாரி, (கன்னிகா தானம் செய்து கொடுக்கப்படுபவள்). இடது தொடை தான் மனைவி அமரும் இடம். இது தரும நூல் சொல்லுவது. அதனுல் நீ என் புதல்வனை மணந்து எனக்கு மருமகளாக வரவேண்டும்." கங்கையும் ஒருவாறு சம்மதித்தாள்.

★ ★ ★

முன்பு ஒரு சமயம் பிரும்மசபை கூடிற்று. அங்கு எல்லோருடன், பூலோகத்தில் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவ

துர்பிக்ஷகாலத்தில் அன்னதானம் செய்வது

ஞன மஹாபிஷக் என்ற பேரரசனும் விளங்கினுன். ஒருநாள் கங்கை அந்த சபைக்குள் ப்ரவேசித்தாள். காற்றில் தன் உடை கலேயக் கலேய அங்கு வந்து கொண்டிருக்கும் கங்கையைக் கண் கொட்டாமல் பார்த் திருந்தான் இந்த மஹாபிஷக். இதை பிரும்மா கவனித் தார். ' அப்பனே, இது பிரும்ம சபை. இங்கு வர அனு மதி பெற்றவன் காமஸுகாதிகளே ஜயித்தவன். நீயோ அவைகளே இன்னும் ஜயிக்கவில்லே என்று தெரிகிறது. மறுபடியும் பூமியில் பிறந்து, காமஸுகங்களே அனுபவித் துப் பிறகு வரலாம், போய்வா ' என்று அவனே சபை யிலிருந்து விலக்கி விட்டார். தன் எழிலேக்காட்டி, பிறர் மனத்தை மாறுபடச் செய்த குற்றத்திற்காக, கங்கையாக இருந்தாலும் அவளேயும் தண்டித்தார். " நீ பூமியில் இந்த அரசனேயே மணந்து பிள்ளேகளேப் பெற்று, பிறகு ஸ்வர்க்கம் சேருவாய் " என்ருர். அந்த அரசனே ப்ரதீபனின் புத்ரஞன சந்தனுவாகப் பிறந் தான். தன்ஞல் பதவி நீங்கின மஹாபிஷக்கிற்காக வருந்தி கங்கையும் புவியில் அவதரிக்க எண்ணம் கொண்டு வந்தாள்.

கங்கை, வருகிற வழியில் அஷ்டவஸுக்களே சந்தித் தாள். நிறம் குன்றி மேனிவாடி தன்முன்னே ஏக்க முடன் நின்ற இந்த தேவதைகளே கங்கை பரிவுடன் விசாரித்தாள். அவர்களும் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட விபத் தைச் சொன்ஞர்கள். வஸிஷ்டருடைய ஆச்ரமத்திற்கு ஒருசமயம் அதிதிகளாக வந்தார்களாம். அவர்களில் " த்யோ " என்ற எட்டாவது வஸு தன் மனேவியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற, வஸிஷ்டரின் ஹோம பசு வான நந்தினி என்ற காமதேனுவைக் கபடமாகக் கவர்ந் தான். வஸிஷ்டர் அறிந்து சபித்தார். சாபம், திருடிய வனே மாத்திரம் அன்றி அவன் கூட்டாளிகளான மற்ற ஏழு பேர்களேயும் பீடித்தது. " நீங்கள் புவியில் பிறக்கக்

ஸுபிக்ஷமான காலத்தில் ஸ்வர்ண தானம் செய்வது

கடவீர்கள்" என்பதே அந்த சாபம். இவ்வாறு வஸுக்கள் தங்கள் வரலாற்றை கங்கையிடம் தெரிவித்து, கங்கையைத் தங்கள் அன்னையாகத் தோன்ற வேண்டிக்கொண்டனர். பிறந்தவுடனேயே தங்களுக்கு மனுஷ்ய ஜன்மத்திலிருந்து விடுதலை அளித்துவிட வேண்டும் என்றனர். கங்கையும் தன் கதியையும் (அவர்களின் வினையின் போக்கையும்) நினைந்து புன் முறுவலுடன் இசைந்தாள்.

★ ★ ★

பரத குலத்தில் ப்ரதீப ராஜனுக்கு வெகு காலம் ஸந்ததி ஏற்படாமல் இருந்து அவனுடைய வயோதிக காலத்தில் ஒரு ஆண் ஸந்ததி உண்டாயிற்று. சாந்தமடைந்திருந்த காலத்தில் தோன்றினவன் என்பதால் இவனை சந்தனு என்ற பெயர் சூட்டி அழைத்தனர். தக்க பருவத்தில் தனயனுக்கு அரசு முடிசூட்டி ப்ரதீபன் வனம் சென்றான். சந்தனுவும் தன் தந்தையின் ஆணைப்படி இப் பரத கண்டத்தை செவ்வனே அரசு புரிந்து வந்தான். வேதங்களில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்று, ராஜ தர்மங்களை நன்கு அறிந்து, அனுஷ்டித்து, மற்ற அரசர்களை வென்று, தன்னடிக்கீழ் அவர்களைப் பணிய வைத்து, நல்லாட்சி முறைமை கைவிடாமல், யாரும் பயமின்றி சுகமாக வசிக்கும் வகைசெய்து, எல்லோ ராலும் போற்றப்பட்டான்.

ஒரு நாள் கங்கைக்கரை ஓரத்தில் உள்ள நந்த வனங்களில் அரசன் சந்தனு உல்லாச வேட்டையாடி வந்தான். அது சமயம் தன் எதிரே சௌந்தரியவதி ஒருவளைக் கண்டான், பரவசமடைந்தான். அந்த ரூபவதி வேறு யாருமல்ல, கங்கையே. அதை அறியாத மன்னனும் கங்கையை நாடி தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்து அவளைத் தன் மனைவியாக வேண்டும் என்று இறைஞ்சி வேண்டினான். கங்கை சம்மதித்தாள். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை விதித்தாள். தன்னை யார்? என்று அர

யுத்தத்தில் வீரன், கடனில் சுத்தமாக இருப்பவன்

சனே மற்றும் அவனைச் சேர்ந்தவர் யாரும் வினவலாகாது. தான் எது செய்தாலும், அது ஏன்? எதற்கு? என்று கேட்டுத் தடை சொல்லக்கூடாது. இந்த நியமம் தவறினால் அரசனைத் தான் விட்டு விட்டுச் செல்ல நேரும். அரசன் அந்த சமயத்தில் யோசிக்கக் கூடியவனா? உடனே ஆமோதித்து அவளை மணந்துகொண்டு வெகு காலம் ரமித்துக்கொண்டிருந்தான். கங்கையும் தான் தேவமங்கை என்பதை மறந்து அரசனுக்கு ஏற்ற மனைவியாக இருந்து அவனை சிற்றின்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தாள். நாளடைவில் கங்கைக்குப் பிள்ளைப் பேறு உண்டாயிற்று. எண்ண முடியாத லாவண்யம் நிறைந்த அந்த ஆண்மகவை கங்கை கையில் ஏந்தி சந்தனு பார்த்திருக்கையிலேயே, கங்கை நதி ப்ரவாகத்தில் வீசி எறிந்து अस्तुते अपवर्गः । உனக்கு விடுதலை ஏற்படட்டும் என்று சொல்லி அந்தப் பிள்ளையைக் கொன்று விட்டாள். அரசன் துணுக்குற்றான். இந்த விபரீதம் ஏன்? என்று கேட்கத் துடித்தவன் முன்செய்து கொண்ட நிபந்தனையை நினைத்து பேசாமல் இருந்து விட்டான். அப்படியே கங்கைக்குத் தொடர்ந்து பிள்ளைகள் பிறந்தனர். அவர்களுக்கும் அந்த கதியே. எட்டாவது பிள்ளையைக் கொல்லப் புறப்பட்ட கங்கையை வழி மறித்து "சொல் நீ யார்? இந்த பாதகம் இனி பொறுக்கமாட்டேன். ஏன் இந்த அநியாயம்?" என்று தடுத்தான்.

அரசனது செயலைக்கண்டு கங்கையும் சாந்தமுடன் பேசினாள்.—"பிள்ளை வேண்டிய உமக்கு இந்தப்பிள்ளையைத் தருகிறேன். ஆனால் எனக்கிட்ட நியமம் மறந்தால் இப்பொழுதே உம்மைப் பிரிந்து செல்வேன்" என்றாள்.

"ஏன் இப்படி விபரீதம்? நீ யார்? எதற்காக இந்த காரியம்?"

இன்னல்வர்களையும் நமஸ்கரிக்கிறேன்—கிருஷ்ணர்.

" அரசே! நான் உம் மனைவி என்பதை மாத்திரம் இவ்வளவு காலம் அறிந்திருந்தீர். இப்போது தெரிந்து கொள்ளும். நான் ஜன்ஹு மஹரிஷியின் புத்ரி. மூவுலகங்களையும் பாவனமாக்கும் தேவநதியான கங்கை. இந்தப் பிள்ளைகள் அஷ்டவஸுக்கள். வஸிஷ்டருடைய சாபத்தால் உமக்கும் எனக்கும் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர். பிறந்ததும் அவர்கள் ஜன்மாவுக்கு விடுதலை தந்து விட்டதைத்தான் நீர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தீர். இந்த எட்டாவது பிள்ளை உம்முடைய அவஸரத்தால் விடுதலை கிடைக்காமல் விலங்கில் அகப்பட்டுக்கொண்டு விட்டான். இவன் புவியில் உமது பிள்ளையாக மிகுந்த மேன்மையும் கீர்த்தியும் பெற்று விளங்குவான். ஆனால் இவனுக்கு ஸந்ததி இராது. இவனை என்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு தேவ லோகம் சென்று இவனை ஸகல வித்யாபாரங்கதனுக்கிப் பிறகு உம்மிடம் அளிப்பேன். நீர் எப்பொழுது நினைத்தாலும் வருவேன். உமக்கு வந்தனம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே கையில் பிள்ளையுடன் கங்கை மறைந்து போனாள். (தொடரும்)

ஸ்ரீ காஞ்சி ஆச்சார்யாளின் அம்ருத மொழி.

நமது தர்மத்திற்கு—மதத்திற்கு—பெயர் கிடையாது. ஏன்? இது ஒன்றுதான் முதலில் எங்குமிருந்தது! ஒரு ஊரில் ஒரே ராமசாமி என்பவரிருந்தால் அவரை ராமசாமி என்றே தான் அழைப்பர். மகம்மதியர் கிருஸ்தவர் மதம் வந்தபின் நம் மதத்தை ஹிந்து மதம் என்றார்கள். மற்றும் சில ராமசாமி வந்தால் உயரமான ராமசாமி கருப்பு ராமசாமி என அழைக்கிறோம். அதே போல்தான் ஹிந்துமதம் என்பது.

நமக்கு வேதமே அறிவை ஊட்டி நல்வழி காட்டுகிறது. அது அநாதி. அதுகூறிய அன்பினால்தான் நம்மதம் வளர்ந்தது. நமது மதத்திலுள்ள சிறந்த தத்வங்களைக் கண்டு பலர் நம் மதத்தை தழுவுகின்றனர். நாம் ஸ்கூல் ஆஸ்பத்திரி மிஷின் பிரசாரக் கூட்டம் ஏற்படுத்தவில்லை. யாரையும் அழைக்கவில்லை.

நமக்கு வேதமே ஆணிவேர். அநுஷ்டானமே இலை பூ காய் கனி. ஜநந மரண மற்ற முக்தியே ரஸானுபவமாம். சயாம், கம்போடியா முதலிய தேசங்களில் நமது மதம் பரவி இருந்தது. ஆங்கு சிவலிங்கங்கள் இருக்கின்றன. பல சிலா சாஸநங்களுமிருக்கின்றன.

ஸத் பிராம்மணனுக்கு தானம் தரவேண்டும்.

நவரஸம்.

—•) "அக்ஷயபரணி" (•—

எப்படி நாடகம்?

ஸ்ரீ ராகவன் அயோத்தி திரும்பி முடிசூட்டிக்கொண்ட பிறகு, ராஜ்யபரிபாலனம் செய்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் கூறுவது உத்தர ராமாயணம். அந்தக் கதைகளைப் பின்னணியாகக்கொண்டு "உத்தர ராம சரிதம்" எனும் நாடகத்தை இயற்றினர் **பவபூதி** என்ற மகாகவி. இவரையும் காளிதாஸனையும் சம்மந்தப்படுத்தி ஒரு கர்ண பரம்பரையான கதை தென்னகத்தில் வழங்கி வருகிறது.

தன் நாடகத்தை எழுதிமுடித்த பவபூதி, காளிதாஸனின் விமர்சனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் அதை வெளியிடவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார். ஓலைச்சுவடிகளுடன் தனது சிஷ்யன் ஒருவனை, காளிதாஸன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார். சிஷ்யன் சென்ற வேளை அந்த மகாகவி, தன் அன்புக்குரியவளுடன் ஸரஸ ஸல்லாபம் செய்துகொண்டிருந்தார். தயங்கிய சிஷ்யனை உள்ளே வரவழைத்து, வந்த நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொண்டு நாடகத்தை அப்போதே வாசித்துக் காட்டும்படி பணித்துவிட்டார் காளிதாஸன். அவனும் வாசித்துக்கொண்டே போனான்; நாயகி மடித்துக்கொடுக்கும் வெற்றிலையைச் சுவைத்துக்கொண்டே இருந்த காளிதாஸன், சிஷ்யன் படிப்பதில் கவனம் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. "முடிந்துவிட்டது" என்றான் சிஷ்யன். "போய்வரலாம்" என்று உத்தரவும் ஆயிற்று. அடங்காத ஆவலுடன் காத்திருந்த பவபூதிக்கு சிஷ்யன் வந்து சொன்ன வரலாறு மிகுந்த மனக்கசப்பை உண்டாக்கியது; "அற்புதம் என்று எண்ணி நான் படைத்த நாடகம் 'அற்பம்' என்றாகி விட்டதே; மகா மேதையான காளிதாஸனின் பாராட்டைப் பெறமுடியாத இந்த நாடகம் வெளியிடுவதற்கு அருகதையற்றது"— இவ்வாறு மனம் புழுங்கிய கவியை ஒருநாள் காளிதாஸன் சந்திக்கும்படி நேர்ந்துவிட்டது.

யௌவநத்தைத் தன் மனைவியிடமே தரவேண்டும்.

ஸூன்னம் அதிகம் !

"என்ன நண்பரே! நாடகம் அரங்கேற்றம் ஆகி விட்டதா" என்று காளிதாஸன் கேட்டதற்கு, ஏக்கம் ஒலிக்கும் குரலில் பவபூதி, "எங்கே, தங்கள் கவனத்தைக்கூட பெறமுடியாதஎன் நாடகத்திற்கு அரங்கேற்றம் வேறு கேடா!" என்று பதிலுரைத்தார். பரபரப்படைந்த காளிதாஸன், "ஏன் இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்! நாடகத்தை முழுதும் கேட்டுப் பெரிதும்ரஸித்தேனே! ஒரு இடத்தில் சிறு திருத்தம் கூடச் சொன்னேனே! சிஷ்யன் சொல்லவில்லையா?" என்ருர். அழைத்து வரப்பட்ட சிஷ்யன் 'திரு திரு' வென்று விழித்தான். "ஏனப்பா! ஓரிடத்தில் **ஸூன்னம் அதிகம்** என்றேனே, நினைவிருக்கிறதா" என்றுகேட்டார் காளிதாஸன். "ஆமாம்! ஆனால் சுண்ணும்பை வெற்றிலையில் அதிகம் தடவிவிட்டாயென்று அந்தப் பெண்ணுக்குத் தாங்கள் சொன்னதாக அல்லவா புரிந்துகொண்டேன்!" என்ருன் ஸாதுவான சிஷ்யன். "ஏ சிறு பிள்ளாய்! நான் சொன்னது சுண்ணும்பிற்கல்ல: நீ வாசித்துக்காட்டிய ஶ்லோகத்தின் கடைசியடியில் 'ம்' என்னும் எழுத்தில் இருக்கும் ஸூன்னம் அல்லது சுழி அதிகம்; அது இல்லாமலிருந்தால் அர்த்த புஷ்டி அதிகரிக்கும் என்றல்லவா திருத்தினேன்" என்று விளக்கம் கொடுத்ததோடு நிற்காமல் அறிவுச்சுடரான காளிதாஸன் அந்த ஶ்லோகத்தையே தன் நினைவிலிருந்து சொல்லியும் காட்டினர்.

किमपि किमपि मन्दं मन्दमासक्तियोगा-
दविरलितकपोलं जल्पतोरक्रमेण ।
अशिथिल परिरम्भव्यापृतैकैक दोष्णो
रविदीतगतयामा रात्रिरेव व्यरंसीत् ॥

கிமபி கிமபி மந்த³ம் மந்த³மாஸக்தி யோக³ாத்
அவிரலித கபோலம் ஜல்பதோரக்ரமேண ।
அஶிதி²ல பரிரம்ப⁴ வ்யாப்ருதைகைக தோ³ஷ்ணோ
அவிதி³த க³தயாமா ராத்ரிரேவ வ்யரம்ஸீத் ॥

யஜமானன் காரியத்திற்காக உயிரைக் கொடு — கர்ணன்

இரவு தான் போயிற்று !

நாடகத்தில் இந்த ஶ்லோகம் அமைந்த கட்டத்தை கண்டால் தான் "ஸூன்னம்" படுத்தும் பாடு நமக்குப் புரியும்! ஸ்ரீ ராகவன் ஸீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் சித்திர சாலையைப் பார்வையிடுகிருர்; அங்கே பகவான் வனவாஸத்தில் கண்ட காட்சிகளையெல்லாம் ஓவியமாகத் தீட்டி வைத்திருக்கிருர்கள். ஒவ்வொன்ருகப் பார்த்து வரும்போது கோதாவரி தீரத்தில் ஸ்வாமியும் பிராட்டியும் ஏகாந்தமாக வஸித்த காட்சிகள் தென்பட்டன. அதை சீதைக்குச் சுட்டிக் காட்டிய ராகவன் வாயிலாகத் தான் மேற் சொன்ன ச்லோகம் வெளிவருகிறது ! "ஏ. ப்ரியே ! ஓரிரவு இந்த ரமணீயமான சூழ்நிலையில்தானே நாம் இருவரும் ஏகாந்தமாக தங்கினேம்; ப்ரேம பாசத்தினுல் கட்டுண்டவர்போல் கிடந்தோம்; மெல்லிய குரலில் அர்த்தமில்லாமல் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டு பொழுது போனதே தெரியாமல் இருந்தோம்; நினைவு இருக்கிறதா ! அன்றிரவு முழுதும் அப்படிக் கழிந்ததல்லவா !" கடைசியில் கண்ட கருத்தைக் குறிப்பதற்காக 'ர்ாத்ரி – இரவானது, ஏவம் – இந்தமாதிரி, வ்யரம்ஸீத் – கழிந்தது' என்று பவபூதி எழுதியிருந்தார்; இந்த இடத்தில் தான் காளிதாஸன், 'ராத்ரி: ஏவம்' என்று சொல்வதைக் காட்டிலும். ஏவ் என்பதில் 'வ' என்ற எழுத்துக்கு மேலே போடப்பட்ட சுழியை எடுத்து விடலாம் என்று திருத்தம் கூறினர். அப்போது "ராத்ரிரேவ" என்ருகும்; பொருள் எப்படி மாறுகிறது பாருங்கள். அதனுல் ! 'ராத்ரிரேவ = இரவு தான், வ்யரம் ஸீத் = கழிந்தது !' தம்பதிகளின் இன்ப சல்லாபங்கள் முடியவேயில்லை, இரவு மாத்திரம் தான் முடிந்ததாம்! ஸூன்னம் அதிகம் தான் என்று நாமும் இப்பொழுது ஒப்புக் கொள்ளத்தானே வேண்டும் !

பெண்ணல்ல இவள் !

மேற் கூறிய ஸம்பவம் உண்மையா என்பது நம் விசாரம் அல்ல ! ஆனுல் அதில் ஒரு சுவாரஸ்யம் பாருங்கள்! இந்தக் கவிகளெல்லோரும் இரவு நேரத்தை சும்மா போக விடமாட்டார்கள்; தங்கள் சாதுர்யத்தைக் கூடச் சேர்த்துத்தான் வழியனுப்புவார்கள் ! வாருங்கள்

உடலில் முக்கியமானது தலை. புலன்களில் கண் பிரதானம்

மற்றொரு கவியின் காட்சியைக் காண்போம்! அதுவும் ராமாயணம்தான்! கைகேயியின் அந்தப்புறம். தசரதருக்கும் அவளுக்கும் பலத்த வாக்கு வாதம்.

"அடாத வரங்களைக் கேட்காதே! உலகம் உன்னைப் பழிக்கும்; உன் மகனே முடி சூட்டிக்கொள்ள விரும்ப மாட்டான்" என்று வாதாடினார் மன்னர்; கேட்கவில்லை.

"ஒழிந்துபோ! பரதன் ஆளட்டும்! ராகவனைக் காட்டிற்கு அனுப்பாதே! உலகத்தின் நிந்தனைக்கெல்லாம் நீ ஆளாவாய்" என்று கதறினார்; மறுத்து விட்டாள்.

கடைசியாக "என் பிராணன் போகும் நீ கேட்கும் வரத்தால்; உன்னை விதவையாக்கிக்கொள்ளாதே!" என்றார். அசையவில்லை கைகேயி.

"வரம் தருகிறீரா? அல்லது உம் முன்னிலையில் என் உயிரைப் போக்கிக்கொள்ளட்டுமா" என்று பயமுறுத்தினாள் பாதகி. தர்ம சங்கடத்திற்குட்பட்ட தசரதர் மன வெறுப்புடன் "ஈந்தேன்! ஈந்தேன்! இவ்வரம்!" என்று அலறி மூர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தார்; எடுத்த காரியம் முடிந்துவிட்டதென அமைதியோடு துயிலுற்றாள் கைகேயி!

இந்த வாக்குவாதங்களை யெல்லாம் அருகில் ஒரு பெண் நின்று கவனித்துவந்தாள் என்கிறார் கம்பர். அவள் நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையாம்! "சீ! என்ன பெண் இந்த கைகேயி! உமக்கும் எனக்கும் ஒரே பிராணன்தான்; உடல்தான் இரண்டு என்றெல்லாம் இன்பவேளையிலே முன்பு யாரிடம் சொல்லிவந்தாளோ, அதே கணவன் தன் உயிருக்கு ஆபத்து என்று கதறியும் மனமிரங்காமல் பிடிவாதம் செய்தாளே! இவளும் ஒரு பெண்ணா! இவளால் பெண் குலத்திற்கெல்லாம் அழியாத பழி உண்டாகி விட்டதே! 'பெண்' என்று சொல்லிக்கொண்டு உலகத்தில் இனிமேல் நாம் எப்படி நடமாட முடியும்?" இவ்வாறு சிந்தித்த அந்த நல்ல பெண், நாணத்தால் சட்டென்று அவ்விடத்தை விட்டு விலகினாளாம்! அந்தப் பெண் யார் தெரியுமா? அவள் தான் இரவு என்ற மங்கை!

• 'சேண் உலாவிய நாள் எலாம் உயிர் ஒன்று போல்வன செய்து, பின்
ஏண் உலாவிய தோளினால் இடர் எய்த, ஒன்றும் இரங்கிலா
வாள் நிலா நகை மாதராள் செயல் கண்டு, மைந்தர் முன் நிற்கவும்
நாணினாள் என ஏகினாள்—நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கையே.'

ஆறு ரஸங்களில் உப்பும், நதிகளில் ஜலமும் பிரதானம்.

ஸ்ரீ ராமன் அளித்த ஸுகம்.

ஸத்கதாம்ருத கலாநிதி, ஸ்ரீ T. S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள்.

[ஸ்ரீ ராமபிரான் அவதரித்ததற்கு உகந்த காரணம் ஒன்று முன்வந்த கீர்த்தனத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் காட்டினர். "ஸ்ரீராமா! நீர் அவதரித்தது என் போன்றவர்களுக்காகவே. நீர் அவதரிக்காவிடில் இந்த தியாகராஜனுக்கு எது கதி? உம்முடைய ஸச்சரித்ரம் உலகில் கேட்கப்படாவிடில் என் மன மெய் மொழிகளுக்கு இன்பத் தேனூறும் இனிய கீதம் எது, கீதப் பொருள் எது? உன்னை விட்டுப் பிரியமுடிகிறதா? இது எனக்கு மட்டுமா - உலகில் எத்தனை எத்தனை பிறவிகளில் தோன்றியவர்களுக்கும் உன்னைக்கண்டு கொண்ட மாத்திரத்தில் கிட்டாத திவ்ய அம்ருத ரஸத்திலன்றோ ஆழ்த்திவிடுகிறீர்! உம்மைத் தனியே இருக்க யாரும் விடப்போவதில்லை. அன்றும் இல்லை. அது இன்றும் இல்லை. அரசன் என்றாலே, அவனுக்குத் தனிமை பறிபோய்விட்டது. நீர் ப்ரும்மம். அரசனாக வந்தீர். உம்முடைய தனிமையும் இனி எங்கே? உம்மைப் பார்க்கிறபொழுது சுற்றம் சூழ நின்று காட்சி அளிக்கிறீர். ஒரு பக்கம் என் தாயார் ஸீதையம்மை உம்மை நினைந்தவண்ணம் கடைக்கண் பார்வையால் கனிவு காட்டுகிறாள். அருகே தம்பிகளும், கீழே ஆஞ்சநேயனும், இவர்கள் உம்மைச் சிறிதும் தனியாக விட மாட்டார்களா? ஏன் விடுவார்கள்? காரணம் இல்லாமலா உம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்?"]

ராகம் — அஸாவேரி.] [தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

லேகனு நின்னு சூட்டு கொன்னரு
ஏக ஹ்ருதயுலை நித்யானந்தமு — (லே)

அனுபல்லவி.

ஸ்ரீகர கருணா ஸாகர நிருபம
சின்மயாச்ரித சிந்தாமணி நீ ஏட — (லே)

ஒரே மண் பல பாத்திரங்களாக ஆகின்றது.

சரணம்.

1. ஸௌந்தர்யமுலலோ ஸுகமு ஸீதம்மகு
ஸௌமித்ரிகி கனுல ஜாடல ஸுகமு (லே)
2. ஸுந்தர முகமுன ஸுகமு பரதுனிகி
ஸுஞான ரூபமுன ஸுகமு ரிபுக்னுநிகி (லே)
3. சரணயுகமுநந்து ஸுகமு ஆஞ்ஜனேயுநிகி
வரகுண த்யாகராஜ வரதானந்தமு — (லே)

பொருள் :—

பல்லவி: காரணம் இல்லாமலா உன்னை இவர்கள் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே விதமான (ஏகரஸம்) நித்தியானந்தம் அல்லவா அவர்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சாதாரணமாக உலகில் ஒருவன் மற்றொருவனைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தால் அவனிடம் ஏதோ பொருளோ, பயனோ பெறத்தான் என்று நாம் நினைக்கிறோம். நீரோ,

அனுபல்லவி: ஸ்ரீகர ! லக்ஷ்மியுடன் கூடினவர் - செல்வச் சீமான் - (செல்வச் சீமானா? லக்ஷ்மியான அரசையும், லக்ஷ்மியான என் தாயையும் விட்டுப் பிரிந்தீரே) கருணாகர - கருணைக்கடல் அல்லவா நீர். (கருணைக்கடல் என்றால், பரதனைக் கதறவைத்தீர். லக்ஷ்மணனுக்குப் பரீக்ஷைகள் வைத்தீர். சத்ருக்கனனுடன் ஒரு வார்த்தைதான் பேசியிருப்பீரா? ஸுக்ரீவனைப் பலதரம் கலங்கவைத்தீர். வாலியை மறைந்து அடித்தீர். சூர்ப்பனகை என்ற மூட ராக்ஷஸியை சின்னாபின்னமாக்கினீர். ராக்ஷஸர்கள் அத்தனை பேரையும் மலைமலையாகக் கொன்று குவித்தீர். பிறகு என் தாயாரைக் கதறவிட்டுப் பொருத்திருந்தீர். இன்னும் உம்மை தயாநிதி என்கிறார்களோ?)

நிருபம சின்மய - காரணம் தெரிகிறது. நீர் பெரிய ஞானி ஐயா! ஒப்புயர்வில்லாத ஞானி ஐயா நீர். இருந்தாலும், உம்மை விடாது பிடித்துக்கொள்ள வைப்பது உம்மிடம் உள்ள வசிகரம். நீர் ஆச்ரித சிந்தாமணி - தன்னைவந்து அடைந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அறியாமலே அபீஷ்டங்களை ஈடேற்றி வைக்கும் தன்மை உம்மிடம்

ஒரே ஸுவர்ணம் பல ஆபரணங்களாகின்றது.

இருக்கிறது. அது தெரியாமலா எல்லோரும் உம்மைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சரணம் : 1 என் அன்னை ஜானகி உம்மிடம் என்ன கேட்டாள்? எதுவும் அவளுக்குத் தேவையில்லை. நிகரற்ற உமது திவ்யத் திருமேனியைத் தனக்கு என்றே உரிமையுடன் அடைந்தவள். அதில் நித்யானந்த ஸுகத்தைக் காண்கிறாள்.

ஸுமித்ரை என்ற ஞானியான தாய்க்குப் பிறந்த லக்ஷ்மணன் தன் வாழ்நாளில் ஸ்ரீ ராகவன் திருத்தொண்டு ஒன்று தவிர வேறேதும் உய்யும் வகையில்லை என்று உறுதிகொண்டு எந்த சமயமும் உமது கடைக்கண் பார்வையில் இடும் கட்டளைக்கு சிரம் சாய்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு உம்முடைய ஸேவா கைங்கர்யத்தில் நித்யானந்த ஸுகம் லபிக்கிறது. இல்லையா!

2 உம்முடைய திருமுக தரிசனம் தனக்குக் கிடைத்தாலன்றி அன்னபானம் அருந்தாமல் அல்லும் பகலும் தவம் கிடந்த இந்த பரதன் என்ற உமது தம்பி, உம்மைப் பதினான்கு வருஷத்தின் முடிவில் அயோத்தியில் நீர் ப்ரவேசிக்கக்கண்டதும், அவனடைந்த ஸுகம் நிருபம நித்யானந்த ஸுகமல்லவா! அடுத்த தம்பி சத்ருக்னன். அவனை அறியப்போவதே கடினம். அவனுக்குப் பெயர் வைத்தார்களே! என்ன நினைத்து 'சத்ருக்னன்' சத்ருக்களை வதம் செய்பவன் என்று நாமகரணம் இட்டார்கள்? இவன் எந்த சத்ருவோடு யுத்தம் பண்ணினான்? உமக்கல்லவோ. அல்லது லக்ஷ்மணனுக்காவது அந்தப் பெயர் சூட்டியிருக்கலாம்.

இந்தப் பிள்ளை, பரதன் பின்னேயே போனான், வந்தான், இருந்தான், படுத்தான். பரதன் தன் மாமா வீடு போனான். இவனும் அவன் பின்னே சென்றான். இவனை சத்ருக்னன் என்றார்களே! ஆனால் இவன் செய்த காரியத்தை மற்றவர்கள் யாரும் செய்யத் துணியவில்லை. இயலவும் இயலாது. உலகமெல்லாம் "ராமா ராமா" என்று உமது திருமுகத்தைக் காணநிற்க, இவன் பரதன்பால் பட்டது விசித்திரம். இவனை நீர் இழுக்கவில்லையா? அல்லது இவன்தான் உம்முடைய கவர்ச்சியைத் தனக்கு

ஒரே பால் தயிர் மோர் வெண்ணை நெய்யாகின்றது.

இடையூராக நினைத்து, அதை ஜயித்து, பரதனுக்கே ஊழியக்காரனானான?

அதுவும் சரி, இவனும் அந்த ஞானியான ஸுமித்ரை பெற்ற ஒரு பிள்ளைதானே! ஸ்ரீ ராமா! இவன் உம்மைப் பாராமல் பரதனைப் பார்த்தான் என்பது சரியல்ல. உம்மைப் பரதனிடம் பார்த்தான். உம்மிடத்தில் பரதனைப் பார்த்தான், இது ஞானியினுடையவும், உத்தம பக்தனுடையவும் லக்ஷணமாகும். அந்த அனுபவத்தால் இவனும் உம்மைச் சுற்றிக்கொண்டு நிற்கிறான். நீர் இருந்த இடத்தில் பரதன் இருக்கிறான். பரதன் இருந்த இடத்தில் இவனும் இருக்கவேண்டியவனாகிறான். பூரண திருப்தி இவனுக்கு.

3 யாரை விட்டாலும் விடுவீர். இந்த ஆஞ்ஜநேயனை விடமாட்டீர். ஏன் தெரியுமா? இவன்தான் உம்முடைய காலைப் பிடித்துக்கொண்டுவிட்டானே! அவன் விட்டால் அல்லவோ, அவனை நீர் விட்டுப் புறப்படுவதற்கு! இந்த ஆஞ்ஜநேயனுக்கும் தகுந்த பரிசு அளிக்க வேண்டும் என்று நீரும், ஸீதாதேவியும் அடிக்கடி நினைத்தீர்கள். சொல்லவும் சொன்னீர்கள். கொடுத்தீர்களா? இவரோ பிறவியில் வானரம். அதற்கேற்ப பிறர் தானாகக் கொடுக்காததை, தனக்குப்பிடித்தமானதைத் தானே தட்டிப்பறித்து எதிரிலேயே அனுபவிக்கிறவர் அல்லவா? அதிலும் மஹா புத்திமானான வானரம் எதுவும் ஈடாகாத உம்முடைய பாதஸேவையைத் தானே தேடிக்கொண்டு ஸுகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார். இத்தனை சொன்னேனே ஸ்ரீ ராகவா! எனக்கென்ன கிடைத்தது என்பாயோ? இத்தனை பேரும் உம்மை விடாமல் அருகிருந்து ஸேவிக்கும் பெருமைகளையும், அவர்களுக்கு நீர் அருள்பாலிக்கும் வைபவத்தையும் பாடப் பிறந்தேனே, என் பாக்யம் எவருக்குண்டு ராமா? இந்த நித்யானந்த அனுபவம் இல்லாமலா உன்னை உலகம் என்றென்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

ஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ன ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனை எவ்வாறு ஸ்வாமிகள் பக்தி மணம் கமழ இக்கீர்த்தனத்தின் மூலம் எதிரே வைத்து பூஜித்துவிட்டார். அதுவும் ஸ்ரீ ராகவன் அவருக்களித்த நலனே.

ஒரே பரமாத்மா பல தேவதா ரூபி ஆகிறார்.

ஸ்ரீ வேங்கடேச ப்ரபத்தி.

பக்திப் பகுதி.

1. ईशानां जगतोऽस्य वेङ्कटपतेर्विष्णोः परां प्रेयसीं
तद्वक्षस्थलनित्यवासरसिकां तत्क्षान्तिसंवर्धिनीम् ।
पद्मालङ्कृतपाणिपल्लवयुगां पद्मासनस्थां श्रियं
वात्सल्यादिगुणोज्ज्वलां भगवतीं वन्दे जगन्मातरम् ॥

ஈசாநாம் ஜகதோऽஸ்ய வேங்கடபதேர் விஷ்ணோ: பராம் ப்ரேயஸீம்- தத்வக்ஷஸ்தல நித்ய வாஸரஸிகாம் தத்க்ஷாந்தி ஸம்வர்த்திநீம் । பத்மாலங்க்ருதபாணிபல்லவ யுகாம் பத்மாஸநஸ்தாம் ச்ரியம்- வாத்ஸல்யாதி குணோஜ்வலாம் பகவதீம் வந்தே ஜகந்மாதரம் ॥

அஸ்ய ஜகத:-இந்த உலகத்திற்கு, ஈசாநாம் - தலைவியும், வேங்கடபதே: - திருவேங்கடபதியான, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, பராம் - உயர்ந்த, ப்ரேயஸீம்- ப்ரியமான மனைவியும், தத்வக்ஷஸ்தல நித்யவாஸரஸிகாம் - அவரது மார்பில் எப்போதும் வஸிப்பதில் அவாவுடையவளும், தத்க்ஷாந்தி ஸம்வர்த்திநீம் - அவரது பொறுமையை வளர்ப்பவளும், பத்மாலங்க்ருதபாணி பல்லவயுகாம் -தாமரைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தளிர் போன்ற திருகைகளோடு கூடியவளும், பத்ம ஆஸனஸ்தாம் - தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளும், ஜகந்மாதரம் - உலகுக்கு அன்னையும், வாத்ஸல்யாதி குணோஜ்வலாம் - அன்பு முதலிய குணங்களால் பிரகாசிப்பவளும், பகவதீம் - பகவானுக்குள்ள ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறுகுணங்களோடு கூடியவளுமான, ச்ரியம் - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை, வந்தே - நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

2. श्रीमन् कृपाजलनिधे श्रितसर्वलोक
सर्वज्ञ शक्त नतवत्सल सर्वशेषिन् ।
स्वामिन् सुशील सुलभाश्रितपारिजात
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

பண ஆசை பிடித்தவனுக்கு குருவுமில்லை பந்துவுமில்லை.

ஶ்ரீமந் க்ருபாஜலநிதே ச்ரிதஸர்வலோக
ஸர்வக்ஞ ஶக்த நதவத்ஸல ஸர்வசேஷின் ।
ஸ்வாமிந் ஸுஶீல ஸுலபாச்ரித பாரிஜாத
ஶ்ரீ வேங்கடேஶ சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீமன் - லக்ஷ்மியை மார்பில் உடையவனே, க்ருபா ஜலநிதே - கருணைக்கடலே, ச்ரித ஸர்வ லோக - எல்லா உலகங்களிலும் பரவி நிற்பவனே, ஸர்வக்ஞ - எல்லாம் அறிந்தவனே, சக்த - எல்லாம் வல்லவனே, நதவத்ஸல - வணங்கியவர்களுக்கு அருள் புரிபவனே, ஸர்வ சேஷின்-எல்லாவற்றிற்கும் பலனாக இருப்பவனே, ஸ்வாமிந்–தலைவனே, ஸுசில - எளியவர்களின் அன்பனே, ஸுலப - எளிதில் அடையக் கூடியவனே, ஆச்ரித பாரிஜாத - அண்டினவர்களுக்குக் கல்பவிருக்ஷம் போல் கேட்டதைக் கொடுப்பவனே, ஸ்ரீ வேங்கடேச - வேங்கட பதியே, சரணௌ - உனது பாதங்களை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணமடைகின்றேன்.

3. आनूपुरार्पित सुजात सुगन्धिपुष्प
सौरभ्य सौरभकरौ समसन्निवेशौ ।
सौम्यौ सदानुभवनेऽपि नवानुभाव्यौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

ஆநூபுரார்ப்பித ஸுஜாதஸுகந்தி புஷ்ப
ஸௌரப்ய ஸௌரப கரௌ ஸமஸந்நிவேஶௌ ।
ஸௌம்யௌஸதானுபவனேऽபி நவானுபாவ்யௌ
ஶ்ரீ வேங்கடேஶ சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஆநூபுர - கால்சிலம்புவரை, அர்ப்பித - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஸுஜாத ஸுகந்திபுஷ்ப - உயர்ந்தவைகளும் நல்ல நறுமணமுள்ளவைகளுமான புஷ்பங்களின், ஸௌரப்ய ஸௌரபகரௌ - வாசனைக்கும் வாஸனை ஊட்டுபவைகளும், ஸமஸந்நிவேஶௌ - ஸமமாய் அமைந்துள்ளவைகளும், ஸௌம்யௌ -மேன்மையானவைகளும், ஸதா அநுபவனே அபி - எப்போதும் அநுபவித்த போதிலும்,

---

காமாதுரனுக்கு பயமுமில்லை, வெட்கமுமில்லை.

நவ அனுபாவ்யெள—புதியவைகளைப்போல் அனுபவிக்கத் தக்கவைகளுமான, சரணெள - உன்திருவடிகளை, ஸ்ரீ வேங்கடேச - திருவேங்கடவனே, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணமடைகின்றேன்.

4. सद्यो विकासि समुदित्वर सान्द्रराग
सौरभ्य निर्भरसरोरुह साम्यवार्ताम् ।
सम्यक्षु साहस पदेषु विलेखयन्तौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

ஸத்யோ விகாஸி ஸமுதித்வர ஸாந்த்ரராக
ஸௌரப்ய நிர்பரஸரோருஹ ஸாம்யவார்த்தாம் ।
ஸம்யக்ஷு ஸாஹஸ பதேஷு விலேகயந்தௌ
ஸ்ரீ வேங்கடேஶ சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீவேங்கடேச - வெங்கடேசனே! ஸத்யோ விகாஸி- அப்போது மலர்ந்தவைகளும், ஸமுதித்வர - மேன்மேலும் மலரும் இயல்போடு கூடினவைகளும், ஸாந்த்ரராக - அடர்ந்த வர்ணங்களோடு கூடினவைகளும், ஸௌரப்யநிர்பர- வாசனை நிரம்பியவைகளுமான, ஸரோருஹ - தாமரை மலர்களோடு, ஸாம்யவார்த்தாம் - ஸமமானவை என்ற சொல்லை, ஸம்யக்ஷு - சிறந்த, ஸாஹஸபதேஷு - ஸாஹஸமான கார்யங்களில், விலேகயந்தௌ - எழுதிவைப்பவைகளான, சரணெள - உமது திருவடிகளை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணமடைகின்றேன்.

5. रेखामय ध्वज सुधा कलशातपत्र
वज्राङ्कुशाम्बुरुह कल्पक शंख चक्रैः ।
भव्यै रलङ्कृत तलौ परतत्वचिह्नैः
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

ரேகாமய த்வஜஸுதாகலஶாதபத்ர
வஜ்ராங்குஶாம்பு ருஹகல்பக ஶங்கசக்ரை: ।

வித்தையில் ஊக்கமுள்ளவனுக்கு ஸுகமும் துக்கமுமில்லை

பவ்யைரலங் க்ருததெளெ பரதத்வசிஹ்நை:
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீ வேங்கடேச -திருவேங்கடமுடையானே, பரத்தவ சிஹ்நை: - பரம் பொருள் என்பதற்கு அடையாளமாய் யிருப்பவைகளும், பவ்யை: - மங்களகரமானவைகளும், ரேகாமய - ரேகைகளாய் அமைந்திருப்பவைகளுமான, த்வஜ - கொடி, ஸுதாகலச - அம்ருத கலசம், ஆதபத்ர-குடை, வஜ்ர - வஜ்ராயுதம், அங்குச - அங்குசம், அம்புருஹ - தாமரை, கல்பக - கல்பவிருக்ஷம், சங்க சக்ரை: - சங்கம் சக்ரம் இவைகளால், அலங்க்ருததெளெ - அலங்கரிக்கப்பட்ட உள்ளங்கால்களோடு கூடின, சரணௌ - உமது திருவடிகளை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணமடைகின்றேன்.

6. ताम्रोदर द्युति पराजित पद्मरागौ
बाह्यैर्महोभिरभिभूतमहेन्द्रनीलौ ।
उद्यन्नखांशुभिरुदस्त शशाङ्क भासौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

தாம்ரோதர த்யுதி பராஜித பத்மராகௌ
பாஹ்யைர் மஹோபிரபி பூதமஹேந்த்ரநீலெள |
உத்யந்நகாம்சுபிருதஸ்த சசாங்கபாஸெள
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீ வேங்கடேச - திருவேங்கடவனே, தாம்ர - சிவந்த, உதர - உட்புறங்களுடைய, (உள்ளங்கால்களுடைய) த்யுதி - காந்தியினால், பராஜித - தோற்கடிக்கப்பட்ட, பத்மராகௌ-பத்மராகக்கற்களையுடையவைகளும், பாஹ்யை: - பாதாரவிந்தங்களின் மேற்புறத்திலுள்ள, மஹோபி: - ஒளிகளால், அபிபூத - அடக்கப்பட்ட, மஹேந்த்ர நீலெள-இந்த்ர நீலக் கற்களை உடையவைகளும், உத்யத்-மேலெழுகின்ற, நகாம்சுபி: - நகங்களின் கிரணங்களால், உதஸ்த - தள்ளப்பட்ட, சசாங்க பாஸெள - சந்த்ர காந்திகளை உடையவைகளுமான, சரணௌ - உனது திருவடிகளை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணமடைகின்றேன்.

பசியுள்ளவனுக்கு ருசியுமில்லை பாகமுமில்லை.

ஆயுஷ்காமீயம்.

"ஸ்வஸ்திஸ்ரீ"

தாது போஷணமும், ஆகார நியமங்களும்.

நமது தேகத்தின் ஸ்தூல சரீரமான அன்ன மய கோசமென்பது ஸப்த தாதுக்களாலும் அவற்றின் மலங்களாலும் ஆனவை. உயிர் எனப்படும் சூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களான பிராண-மனோ-விக்ஞான-ஆனந்தமயகோசங்கள் இவ்வுலகில் புண்ய-பாப ஸம்ஸ்கார வாஸனையுடன். உடலை விட்டுப் பிரிந்து போன பிறகு ஸ்தூல தேகம் தஹிக்கப்படும்போது, மேற்கூறிய தாதுமலங்களே சாம்பலாகின்றன. உயிர் தேகத்திலுள்ளவரையில், தாதுக்கள் அன்னத்தால் போஷிக்கப்பட்டு, உயிராகிய ஜீவனுக்கு அதன் கதியை இவ்வுலகில் நிர்ணயித்துக் கொள்ளத் தேவையான சக்தியைத் தருகின்றன.

அதனால்தான் சக்தியைச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். யாவர்க்கும் உபாஸனா மூர்த்தியாகவும், வேத மாதாவாகவும் உள்ள காயத்ரி தேவி ஆதிசக்தி ஸ்வரூபம். எனவே யாவரும் சாக்தர்களே. பின்புதான் சைவர்கள், வைஷ்ணவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டும். மேலும் உலகத்தில் பலஹீனமாய் இருக்கின்றவனை, அசக்தன், சக்திஹீனன் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, அவைஷ்ணவன் விஷ்ணுஹீனன், அருத்ரன், ருத்ரஹீனன் என்று சொல்லுவதில்லை.

ஸௌந்தர்யலஹரி முதல் ஸ்லோகத்தில் சக்தியின் ஸ்வரூபம் மிக அழகாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகல தெய்வங்களுக்கும் சக்தியே மேலானதாக சங்கரர் கருதுகிறார்.

ஹே மாதா! எதனால் சிவன், சக்தியாகிய உன்னுடன் சேர்ந்துகொண்டிருப்பாரேயானால், (உலக ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-ஸம்ஹாரம் முதலிய காரியத்தைச்) செய்வதற்கு, சக்தராக ஆகிறாரோ, அந்த தேவன் முன் (சொன்னபடி உன்னுடன் கூடினவராக) இல்லாத சமயத்தில் (தான்) அசைவதற்குக்கூட ஸாமர்த்தியம் உள்ளவராக ஆகமாட்டார் அல்லவா? அதனால் ஹரிஹர விரிஞ்சாதிகள்கூட, ஆராதிக்கத்தகுந்தவளான உன்னை, புண்ணியத்தைச் செய்யா

தவன், நமஸ்கரிப்பதற்கோ துதிப்பதற்கோ எப்படி ஸாமர்த்தியமுள்ளவனுக ஆகுவான் ?

சக்தியின் முக்ய ஸ்வரூபமான லலிதாம்பிகையின் ஸஹஸ்ரநாமத்தில் (249) பஞ்சப்ரேதாஸநாஸீநா, (947) பஞ்சப்ரேத மஞ்சாதி சாயிநீ, (58) பஞ்சப்ரஹ்மாஸன ஸ்திதா, (250) பஞ்சப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணீ என்ற நாமாக்களினுல் பிரம்மா–விஷ்ணு–உருத்ரன்–ஈசன் – ஸதாஶிவன் ஆகிய ஐவரும் தத்தம் சக்திகளுடன் கூடினுல்தான் பஞ்சப்ரஹ்மமாவார்கள். சக்திகளினின்று பிரிந்தால் பஞ்சப்ரேதங்களே. அத்தகைய ப்ரேதங்களாகிய ஆஸனத்திலிருப்பவளாகவும் ப்ரேதவடிவமான மஞ்சத்தில் வீற்றிருப்பவளாகவும் அம்பிகை உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிருள். இத்தகைய சக்திக்கும், தாது போஷணத்திற்கும் உள்ள சம்மந்தம், அதே ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வரும் கீழ்க்கண்ட நாமாக்களினுல் தெரியும்.

(444) புஷ்டி:—புஷ்டிவடிவானவள். (490) ருதிர ஸம்ஸ்திதா—இரத்த தாதுவிலுறைபவள். (492) ஸ்நிக்தௌதனப்ரியா - நெய் நிறைந்த அன்னத்தில் பிரியமுள்ளவள். (500) மாம்ஸநிஷ்டா—மாம்ஸ தாதுவிலுறைபவள். (501) குடான்ன ப்ரீதமானஸா - வெல்லம் கலந்த அன்னத்தில் பிரியமுள்ளவள். (509) மேதோநிஷ்டா - மேதோ தாதுவிலிருப்பவள் ; (510) மதுப்ரீதா - மதுவில் (தேனில்) பிரியமுள்ளவள் ; (512) தத்யன்னுஸக்த ஹ்ருதயா – தயிர் சாதத்தில் பிரியமுள்ளவள் ; (516) அஸ்தி ஸம்ஸ்திதா - அஸ்தி தாதுவிலுறைபவள் ; (519) முத்கௌதனு ஸக்த சித்தா - அரிசி-பயத்தம்பருப்பு-வெல்லம்-தேங்காய்-சீரகம் நெய்-பால் முதலியவற்றைக் கூட்டிச் சமைத்த முத்கான்னத்தில் பிரியமுள்ளவள் ; (524) மஜ்ஜா ஸம்ஸ்தா - மஜ்ஜா தாதுவிலுறைபவள் ; (526) ஹரித்ரான்னைக ரஸிகா- மஞ்சள் பொங்கலில் பிரியமுள்ளவள் ; (531) சுக்ல ஸம்ஸ்திதா - சுக்ல தாதுவிலிருப்பவள் ; (533) ஸர்வௌதன ப்ரீத சித்தா - எல்லா அன்னங்களிலும் ப்ரீதியுள்ளவள் ; (551) ஸர்வ வ்யாதி ப்ரசமனீ - எல்லா வ்யாதிகளையும் போக்குபவள் ; (552) ஸர்வ ம்ருத்யு நிவாரிணீ - எல்லா வித மரணத்தையும் தவிர்ப்பவள் ; (559) தாம்பூல பூரித முகீ - தாம்பூலம் நிறைந்த வாயினள் ; (564) ம்ருடானீ - சுகத்தை அளிப்பவள் ; (575) மாத்வீபானுலஸா – மது

தாதா தரித்ரனுவான். க்ருபணன் தனிகனுவான்.

பானத்தால் வெளிநாட்டமற்றிருப்பவள்; (619) பாவனு க்ருதி: - பரிசுத்தமே உருக்கொண்டவள்; (631) திவ்ய கந்தாட்யா - தெய்வீக வாஸனையுடையவள்; (669) அன்ன தா - அன்னத்தை யளிப்பவள்; (670) வஸுதா - செல்வத் தைத் தருபவள்; (677) பலிபிரியா - பலசாலிகளை விரும்பு பவள்; (681) ஸுகாராத்யா - (உபவாஸம் முதலிய கடுமை யான வ்ருதங்களின்றி) சுகமாக ஆராதிக்கக் கூடியவள்; (682) சுபகரீ - மங்களத்தையே செய்பவள்; (683) சோபநா சுலபாகதி: - உயர்நலம் அளிப்பவளாயும் சுலப மாய் அடையக்கூடியவளாயு மிருப்பவள்; (690) கோச நாதா - (பஞ்ச) கோசங்களுக்கு அதீஸ்வரீ; (748) ரோக பர்வத தம்போலி: - ரோகமென்னும் மலையைப் பிளக்கும் வஜ்ராயுதம் போன்றவள். (749) ம்ருத்யுதாரு குடாரிகா- மரணமாகிய மரத்தை வீழ்த்தும் கோடரி போன்றவள்; (752) மஹாக்ராஸா - பெருங்கவளங் கொள்பவள்; (753) மஹாசனு - பெருந்தீனியுள்ளவள்; (765) சுத்தா - சுத்த மானவள்; (770) ப்ரியவ்ருதா - வ்ரதங்களில் ப்ரியமுள்ள வள்; (801) புஷ்டா—புஷ்டியாயிருப்பவள்; (804) புஷ்டி கரா - புஷ்டியையளிப்பவள்; (876) நிராமயா – நோய் அற்றவள்; (885) தனுத்யக்ஷா — செல்வத்திற்கு அதி தேவதை; (886) தன தான்ய விவர்த்தினீ – தனத்தையும் தான்யத்தையும் விருத்திசெய்பவள்; (952) சாச்வதைச் வர்யா - அழியாச் செல்வமுடையவள்; (957) தன்யா - ஸகல ஸம்பத்தும் நிறைந்தவள்; (968) ஸுககரீ- சுகத்தை அளிப்பவள்; (989) வாஞ்சிதார்த்த ப்ரதாயினீ - விரும் பிய பொருளைத் தருபவள்.

இந்த நாமாக்களை மொத்தமாய் கவனிக்கும்பொழுது சக்தி ஸ்வரூபம் – புஷ்டியிலும், ஸப்த தாதுக்களிலும் ஸத் துள்ளதும் இந்த்ரியங்களுக்கு ரம்யமானதுமான அன்ன பானங்களிலும், நோயற்ற வாழ்விலும், அகால மரண மின்மையிலும், சுகத்திலும், சுத்தத்திலும், ஸுகந்தத்தி லும், பலத்திலும், தனதான்யத்திலும், செல்வத்திலும் ஸகல ஸம்பத்துகளிலும், விரும்பி அனுபவிக்கும் எல்லா வஸ்துக்களிலும், கலந்துள்ளதாக விளங்கும். மேலும் விநாயகசதுர்த்தி என்றுலே புஷ்டியைத் தரும் பல பக்ஷ யங்களின் நிவேதனம் ஞாபகத்திற்கு வரும். மூலாதாரத் தில் இவரை पुष्टिशक्ति सहिताय श्री गणाधिपतये नमः புஷ்டி

பாபி சிராயுஸ். புண்யசீலன் அல்பாயுஸ் ஆவான்.

ஶக்தி ஸஹிதாய ஸ்ரீ கணாதிபதயே நம: என த்யானித்தல் வேண்டும்.

நமது ஸம்ஸ்காரங்களில் தாதுக்களின் பாதுகாப்பு மிக கவனிக்கப்பட்டுள்ளது. மந்திர ப்ரச்னம், விவாஹப் பிரகரணம் கடைசி காண்டத்தில், பத்னிப் பெண்ணுக்கு யக்ஷ்மா (என்ற தாது க்ஷயம்) ஏற்படலாம் என்றும், அப்பொழுது அதை अक्षीभ्यां ते..... அக்ஷீப்யாந்தே ..... என்ற மந்த்ரங்களைக்கொண்டு, வேத மந்த்ரார்த்தமறிந்த ப்ராமணர் உதவியினால் போக்கடிக்கும் விதத்தை விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவற்றினின்று சாஸ்த்ரங்களில் தேக தாதுக்களைப் புஷ்டியாய் வைத்துக்கொண்டு தாது க்ஷயம் வரவொட்டாமல் தடுப்பதின் அவஶ்யத்தைப்பற்றி எவ்வளவு அக்கறை செலுத்தியுள்ளார் என்பது தெரிய வருகிறது.

இனி தாதுபோஷணத்தின் பொது விதிகளைக் கவனிப்போம்: இவை வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை அனுசரித்தே இருக்கும். ஶ்ரத்தை எனப்படும் இந்த்ரிய ப்ரவிர்த்திகளையும் பின்பற்றி ஒழுகும். ஏனெனில் தாதுக்களைப் போஷிக்கும் ஆகாராதிகளைப்போலவே இவைகளும் ஸத்வம்-ரஜஸ் தமஸ் என்ற முக்குணங்களின்படி பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பின் வரும் கீதா சுலோகங்களில் பகவான் இதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறார்.

चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः । *அத். 4. ஶ். 13*

குணங்களுடையவும், கர்மங்களுடையவும் விபாகத்தைக்கொண்டு நான்கு வர்ணங்களும் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன.

त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ।

सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥

அத். 17, ஶ். 2.

பிராணிகளுக்கு அந்த ஸ்வபாவத்தினால் உண்டான சிரத்தையானது ஸாத்விகீ என்றும், ராஜஸீ என்றும், தாமஸீ என்றும் மூன்று விதமாய் ஆகிறது.

தாழ்ந்தகுலத்தவன் அரசன், மேலானவன் வேலைக்காரன்

சென்னை "மாம்பலம் குருகுல" வெளியீட்டின்

புத்தக விலை விபர ஜாப்தா.

N. B.— சின்ன புஸ்தகத்திற்கு விலை தவிர புக் போஸ்டிற்கு 8 ந. பை. ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் சிலவு குறையும். V. P. செய்தால் 56 ந. பை. அதிக செலவாகும். குருகுல தர்மத்திற்கே இது பயன்படுவதால் கமிஷன் கிடையாது.

ஆசிரியர், ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,

குருகுல ஸ்தாபகர் & குலபதி,

2, ஸ்டேஷன் ரோடு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை—17. (இங்குதான் எழுதிப் பெறவேண்டும்:)

ஆசிரியர் இயற்றிய நூற்றுக்கணக்கான நூல்களில் கைவசமுள்ள அரிய பிரசுரங்கள்.

		ரூ.	ந.பை.
1	புராணம்—ப்ராம்மம், பாத்மம், வைஷ்ணவம், சைவம்	2	00
2	மார்க்கண்டேய, அக்னி, ப்ரும்ம வைவர்த்த, லிங்க புராணம்	4	00
3	வராஹ, உத்தர ஸ்காந்த, தக்ஷிண ஸ்காந்த, வாமன புராணம்	4	00
4	கூர்ம, மத்ஸ்ய, கருட, ப்ரும்மாண்ட புராணம்	4	00
5	விநாயக புராணம்	2	50
6	கல்கி புராணம் (இதுவரை தமிழில் வராதது)	2	00
7	* ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யமும் அஷ்டோத்தரமும்	2	50
8	* ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாம மூலம் மாத்ரம் தமிழ்	0	37
9	* ஸ்ரீ லலிதா த்ரிசதியும் ருத்ர த்ரிசதியும் சேர்ந்தது (2ம் பதிப்பு)	1	00
10	* ஸ்ரீ விநாயக ஸஹஸ்ர நாம மூலமும் அர்த்தமும் சேர்ந்தது....	1	00
11	* ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸஹஸ்ரநாமார்ச்சனையும் அர்த்தமும்	0	50
12	* ஷை ஸஹஸ்ரநாமமும் பூஜா விதியும் சேர்ந்தது	0	50
13	கர்பாதான ஜாதகர்ம உபநயன விவாஹ மந்த்ரார்த்தம்	1	25
14	* யஜுர்வேத ஸந்த்யா பல படம் விரிவுரையுடன் (5ம் பதிப்பு)	1	50
15	* ஸாம ஸந்த்யா ஔபாஸநாதி ரிக்வேத ஸந்த்யா	0	75

		ரூ.	ந.ப.
16	* ஆபஸ்தம்ப தர்ப்பணம் விஸ்தாரமாக க்ரஹண மகாளயாதிகளும்	0	62
17	ஸதாசாரம்—ஸ்த்ரீ புருஷர் அறியத்தக்க 340 விஷயம் (2ம் பதிப்பு)	0	62
18	யஜுர்வேத ஆவணியாவட்டம் ஸங்கல்பம் அர்த்தம் காமோகார்ஷீத் பூணல் தரிப்பது காண்ட ரிஷி காயத்ரீ ஜபம் சேர்ந்தது (4ம் பதிப்பு)	0	50
19	ஸ்ரீ வைகுண்ட ஏகாதசி, 25 ஏகாதசி கதை, பாத்ம புராண விஷயம் (4ம் பதிப்பு)	0	37
20	* நவராத்ரி பூஜை, துர்கா லக்ஷ்மீ ஸரஸ்வதி பூஜை, 108 நாம உள்பட	0	37
21	ஸ்ரீ துளஸீ பூஜை, சரிதம், துளஸீ விவாஹம் முதலியன	0	25
22	சித்ரகுப்த, காரடை நோம்பு, ஸ்ரீ ராம நவமி பூஜை (3ம் பதிப்பு)	0	25
23	ஸ்ரீ வரலக்ஷ்மீ பூஜை, 108 நாம, சரிதம்	0	25
24	ஸ்ரீ விநாயக பூஜா விதி, 108 நாம, கதை	0	25
25	சிவராத்ரி பூஜா விதி, 108 நாம, கதை	0	25
26	பிரதோஷ பூஜா விதி, 108 அபூர்வ கதை....	0	19
27	சனிவார வெங்கடேச பூஜை, 108 அபூர்வ மந்த்ர நாம	0	12
28	காவேரி பூஜை, ஸ்நாந விதி, கதை சுருக்கம்...	0	12
29	ஸ்ரீ சங்கர சரிதம், பூஜை, தோடகாஷ்டகம்	0	37
30	ஸங்கராந்தி பூஜை, கோ பூஜை சரிதம் (2ம் பதிப்பு)	0	19
31	ஆதித்ய ஹ்ருதயமும் கநகதாரா ஸ்துதியும்	0	19
32	சிவாலய வழிபாடு பல துதிகளுடன் மிக அபூர்வமானது	0	37
33	ஸேது, கயா, காஶீ, ப்ரயாகா ஶ்ராத்தாதி விளக்க முள்ளது	0	37
34	ஸ்துதி குஸுமாஞ்சலி—துதிகள், துளஸீ—கௌரீ—லக்ஷ்மீ பூஜை—(8-ம் பதிப்பு)	0	37
35	ஜநந மரண தீட்டு விளக்கம்...	0	25
36	வியாஸ சரிதம் 0 12. (37) ஸ்ரீ கோபிகா கீதமும் - ஸ்ரீ பஜகோவிந்தமும்	0	19
38	அஷ்டபதீ தத்வார்த்தம்	0	12

* இந்த அடையாளமுள்ளது நாகரமும், தமிழும் கலந்தது. விலாஸம் தெளிவாக எழுதுங்கள்.

ஒருமுறை துலாகாவேரி ஸ்நாநம்செய்த புண்யத்தால் மகா பாபியான சந்த்ரகாந்தையும் ஸ்வர்க்கம் சென்ருள். ஆங்காங்கு வழியில் அறு சுவை அன்னம் பாநீயம் முதலியவைகளை அநுபவித்துக்கொண்டு காவேரியின் மஹிமையைக் கூறிக்கொண்டு பெரியோர்களை வணங்கிச் சொர்க்கம் சென்ருள். இவளைக் கெடுத்த வித்யாவளியின் ஆயுள் முடிந்த போது, யமனது நாய் அவள் கழுத்தைக் கவ்வி இழுத்துச் சென்றது. ஒரு பிரும்ம ஆயுள் முடியும் வரை ரௌரவம் முதலிய மஹா நரகங்களை அநுபவித்தாள். இருபது முறை நாயாகப் பிறந்தாள். மூன்று பிறவி பன்றியாக ஜநித்தாள். பிறகு பீஷ்மருக்கும் பரசுராமருக்கும் பெரும் போரை மூட்டி வைத்த அம்பா என்ற காசி ராஜன் புத்ரியாகப் பிறந்தாள்.

[அம்பா அம்பாலிகா அம்பிகா என்ற மூன்று பெண்களுக்கும் காசி ராஜன் ஸ்வயம்வரம் அமைத்தான். பீஷ்மர் அங்கு வந்த வீரர்களை ஜயித்து இம் மூவர்களையும் தூக்கி வந்தார். அம்பா என்பவள் தான் வேறு ஒரு அரசனை மணப்பதாக மநதிலுல் வரித்திருப்பதால் பீஷ்மரது ஸகோதரரை மணக்க மறுத்தாள். பீஷ்மர் அவளைக் காசிக்கனுப்ப அவளால் வரிக்கப்பட்ட அந்த அரசனும் அவளை மணக்க மறுத்தான். மறுபடி அவள் பீஷ்மரிடம் வந்து அவர் தம்பியை மணப்பதாகக் கூற அவரதை ஏற்கவில்லை. பீஷ்மரது குருவான பரசுராமரைச் சரணுகதி அடைந்தாள். அவரும் அம்பையை மணக்காவிடில் போர் செய்வேனென்ருர். இருவருக்கும் கடும் போர் நடந்தது. முடிவில் பரசுராமர் தோற்ருர். மறு பிறவியிலாவது பீஷ்மரைக் கொல்வேனெனக் கடுந்தவம் செய்து உடலை விட்டாள். மறு பிறவியில் சிகண்டீ என்ற பேடியாகப் பிறந்தாள். பாண்டவர் ஸேனையில் சேர்ந்து கௌரவருடன் போர் செய்தாள். பகவானுடன் தர்மர் பீஷ்மரிடம் சென்று எப்பொழுது தாங்கள் யுத்தத்தை நிறுத்துவீர்? என்று கேட்க சிகண்டீ எதிரில் வந்தால் அஸ்த்ரத்தை விடுவேனென்ருர். அங்ஙனமே அவளைப் பீஷ்மர் முன் அனுப்பி அர்ஜுநன் பீஷ்மரை ஜயித்தான். —பாரதம்]

வேதராசி நரகவாஸிக்கு நன்மைபுரிதல்.

[illegible]ந்த்ர காந்தையை விட்டு வைராக்யத்துடன் காவே[illegible] சென்ருரல்லவா அவளது பதியான வேதரா[illegible]

அவரது ஆயுள் முடிந்தவுடன் காவேரீ ஸ்நாந பலத்தால் கோடி ஸூர்ய பிரகாசமான திவ்ய விமாநம் வந்து அவரை ஸ்வர்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது. அறியாமல் அவர் பிரஷ்டையுடன் சிறிது காலம் சேர்ந்திருந்த பாபம் அகன்றது. மநமும் நிர்மலமானது. அழகான சரீரத் துடன் யமகிங்கரர் அவரிடம் வந்து புண்யபலனை அநு பவிக்க ஸ்வர்க்கம் வாருங்கள் என பலவகை உபசாரத் துடன் அழைத்துச் சென்றனர். சந்த்ரகாந்தையின் ஸங்க தோஷத்தால் அவரது விமானம் நரகவழியாகச்சென்றது. நரகத்தில் இடர்படும் பாபிகள் அருகே செல்லும்படி அவர் கூற விமாநம் அங்கும் சென்றது. ஹா ஹா என்று சிலர் கதறுவதையும் சிலருக்கு உபசாரம் நடப்ப தையும் பார்த்தார் வேதராசி.

இந்த அன்னத்தைப் புஜியுங்கள்! இந்த மரத்தின் நிழலில் சிறிது அமருங்கள்! மெதுவாகச் செல்லுங்கள். பாலைப் பருகுங்கள்! இதோ மோர் ! இதோ நெய் ! இது தயிறு! இது சிறந்த பாநகம் ! இது உயர்ந்த ரஸாயநம் ! முன்னே நீங்கள் பூமியில் பூஸுரர்களுக்கு அளித்தீர்களே! அந்த அறுசுவை அன்னமிது. ஏலம் லவங்கம் கர்பூரம் இவைகளால் மணமுள்ளதும் சீதளமாகவுமுள்ள நீரிது. மாங்கனி பலாப்பழம் கதளீபலம் இவைகளை உண்டு திவ்ய கந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டு செல்லுங்கள் ! முன் னே பிராம்மணர்களுக்கு அளித்தது இங்கே இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. தாநஶீலர்களான நீங்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஸாதுவாயினும் பூமியில் தபஸ்வியாயி னும் தாநம் செய்யாத பொருளை இங்கு பெறமுடியாது. தாநத்தால் தநம் கிடைக்கும். தவத்தால் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கும். ஆதலால் பிராம்மணர்களுக்குத் தாநம் செய்ய வேண்டும். தனது சக்திக்கேற்றவாறு ஸ்வல்பமாவது தாநம் செய்யவேண்டும். தாநம் செய்யாதவர்க்கு ஸ்வர்க்க ஸுகமில்லை. பொருள் கிடைக்காது. ஸௌக்யம் கிட் டாது. மநஸ் சுத்தி ஏற்படாது. புத்ரன் உண்டாக மாட் டான். உத்தம க்ஞாநம் உண்டாகாது. தாநம் செய்யாத வர்களின் பித்ருக்கள் ஸந்தோஷப்படமாட்டார்கள். பசு விருத்தி ஏற்படாது. தாநம் செய்யாதவர்க்கு நரகந்தான் கிடைக்கும். தாநம் செய்யாதவர் கர்மாக்களெல்லாம் வீணே ஆகுமென்று யமபடர் ஓரிடத்தில் கூறினர். மற்றோரிடத்தில் நீங்கள் பஞ்சமகா யக்ஞம் செய்தீர்கள்.

ஸதா ப்ராதஸ்நாநம், மாகஸ்நாநம், வைசாகஸ்நாநம், துலாஸ்நாநம் செய்தீர்கள். காவேரீ பிரவாஹத்தில் முழுகி னீர்கள். ஆதலால் சொர்க்க ஸுகத்தை அநுபவியுங்கள் எனக் கூறினர். மற்ருேரிடத்தில் ஓ மஹா பதிவ்ரதை களே! நீங்கள் அருந்ததிக்கு ஸமமானவர்கள். பதி பணிவிடை செய்து பர்த்தாவுக்குப் பிரியமாக இருந்தீர் கள். ஸதாசாரமும் ஶீலமும் உள்ளவர்கள். உங்களது கற்பே சொர்க்கத்தில் திவ்யான்னமாக வந்துளது. இதைப் புஜியுங்கள். பூமியில் செய்யும் புண்யமே பர லோகத்திற்கு பாதேயமாம். (கட்டுச்சாதம்) பதி துஷ்ட ராயினும் பக்தி செய்தீர்களல்லவா? வாருங்கள்! என்று பெண்கள் பூஜிக்கப்பட்டனர்.

மற்ருேரிடத்தில் பாபிகளை யமகிங்கரர், கொல்லு! வெட்டு! அடி என்ற க்ரூரமான சொற்களைக் கூறி பயங் கரமான கத்தி, கதை, உலக்கை முதலிய ஆயுதங்களால் தாக்கினர். கோரப் பற்களும் செம்மட்டை மயிரும் கறுத்த மேனியும் பெருத்த உடலுமுள்ள யமகிங்கரர் வட்டமிடுவதைக் கண்டவுடனே ஐய்யோ என நரகத்தி லுள்ளோர் கூக்குறல் கிளம்பிற்று. சுக்காங்கல் நிறைந்த பாதை வழியாக சிலரையும் கொதிக்கும் மணல் வழி யில் சிலரையும் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு ஊசி உள்ள வழியிலும் முள் நிறைந்த வழியிலும் சிலரை இழுத்துச் சென்றனர். காட்டுத் தீப்போல் நாலுபுறமும் தீ சூழ, ஐயோ பசிக்கிறதே, தாஹம் எடுக்கிறதே அன்னம் ஜலம் தா என்று அலறுவோரைத் துண்டு துண்டாக வெட்டினர். நீரும் நிழலும் மித்ரரும் பந்துவும் இல்லாத கோரமான காட்டுப்பாதையில் வேட்டை நாய்கள் பற்க ளால் சிலரைக் கடித்திழுத்தன. ஹா ஹா எனக் கதறும் த்வனி கேட்டது. பிறரை ஹிம்ஸித்தவர், நிந்தித்தவர், பிறர் பொருளை அபஹரித்தவர், நிஷித்த கர்மாவைச் செய்தவர், விஹித கர்மாவை விட்டவர், ஸதாசாரத்தை விட்டவர், ஸாதுக்களை திக்காரம் செய்தவர், தாம்பிகர், பதிதர், துஷ்டர், ப்ராதஸ்நாநம், ஔபாஸநம், வேத சாஸ்த்ரம் இவைகளை விட்டவர், தேவதார்ச்சனை, பித்ரு ஶ்ராத்தம் செய்யாதவர், பெற்ருேரை நிந்திப்பவர், பிறர் கார்யத்தை கெடுத்தவர், பிறர் தோஷத்திலேயே கருத் துள்ளவர், விற்கத்தகாத பொருள்களை விற்பவர், குபுத்தி யுள்ளவர், உண்பதும் உறங்குவதுமாக இருப்பவர், சிவ

விஷ்ணு நிந்தை செய்பவர், வைதிகர்களையும் ஏழைகளை யும் பாதிப்பவர், சம்பளம் பெற்று வேதங்கற்பிப்பவர், வேலைக்காரனை ஹிம்ஸித்தவர் தகாத தானங்களை வாங்கு பவர் துஷ்ட ஸஹவாஸமுள்ளவர் ஒரு விரதமும் இல்லா தவர், லோபி, நல்ல நாட்களில் தானம் ஜபம் முதலியன செய்யாதவர்

கன்றுக்குப் பால் விடாமல் ஒட்டப் பால் கறந்தவர், தன் வீட்டில் பாகம் செய்யாமல் என்றும் பிறர் பாகத்தி லேயே வாழ்பவர் துலா காவேரி ஸ்நானம் செய்யாதவர் பிறர் பூமியை அபஹரித்தவர் அதிகாரியைத் துதித்து ஜீவித்தவர் பங்க்தி பேதம் செய்தவர் தான் மாத்ரம் ருசியான உணவை உண்பவர் பெற்றோரை திக்காரம் செய்தவர் பொய் சொல்பவர் பொய் ஸாக்ஷி சொன்ன வர் ஸத்பாத்ரத்தை அவமதித்து அஸத்பாத்ரத்தை கௌரவித்தவர் பச்சைமரத்தை வெட்டியவர் புண்ய கதைகளைக் கெடுத்தவர் புண்ய பூமியை நிந்தித்தவர் இங்ஙனம் பலபாபங்களைச் செய்து யமதூதரால் சிக்ஷிக் கப்படுபவரது கூக்குரல் தோன்றிற்று. அன்னமளி! ஜலம் கொடு! இழுத்துச் செல்லாதே மெதுவாகச் செல். பசி தாஹத்துடன் உள்ள எங்களை ஹிம்ஸிக்காதே என்ற சப்தம் பலமாகக் கிளம்பிற்று. சில பாபிகளை ஆகாயத்தில் தூக்கி சுழட்டி பூமியில் அடித்தனர். கதை யால் அடித்து வாளால் கண்டதுண்டமாக வெட்டினர். விரணத்தில் காய்ச்சிய உப்பும் காரமுமுள்ள ஜலத்தை விடும் போது ஹா ஹா என்ற கூக்குரல் கேட்டது. பிரக் ஞை இல்லாமல் விழும் பாபிகளுக்கு ஜலம் தளித்து பிரக்ஞையை உண்டுபண்ணி மறுபடியும் அடித்தனர்.

விரணங்களில் தீயில் பழுக்கக் காய்ச்சிய கூருன ஊசியால் சிலரைக் குத்தினர். நீ செய்த பாபத்தை நினைத்துக்கொள் என்று கூறி காது மார்பு வயிறு ஆகிய இடங்களில் ஆணியடித்து அதில் கயிற்றைக்கட்டி கடின வழியாக இழுத்துச் செல்வர். இங்ஙனம் ஹிம்ஸிக்கப் படும் பிராம்மண க்ஷத்ரிய வைஶ்ய நான்காம் வர்ணர் பஞ்சமர் ஸ்த்ரீ ஆகிய அனைவரும் அலறினர். பரான்னத் திலேயே ஆசை கொண்டவர் புண்ய கதையைக் கேளா தவர் துலா ஸ்நானமில்லாதவர் துரெண்ணங்கொண்டு பதியை நிந்திப்பவளும் கட்டுக்கடங்காமல் திரிபவளு மான பிரஷ்டைகளைப் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு

சங்கிலியால் கட்டி இழுத்துச் சென்றனர். மாமன் மாமி பதி பந்து ஆகியவர்களை தூஷிப்பவர்களை நாக்கில் கட்டி இழுத்தனர். ஆசாரமின்றி பாபகர்மாவைச் செய்பவரும் தயவே இல்லாதவரும் க்ரூரமானவரும் பதியை நிந்திப் பவருமான பெண்களை உங்கள் பாபபலன்களை அநுபவி யுங்கள். அழுது பயனென்ன? என்று கூறி கிங்கரர் அடிமேல்அடியாக அடித்து ஹிம்ஸித்தனர். இத்தகையவர் களின் ஹா ஹா ரீங்காரம் ஆகாயமளாவியது. அவரவர் செய்த பாபமகல யமதூதர் யமன் விதித்தபடி ஸம்யமிநி நகரில் பலவகையான சிக்ஷையை அளித்தனர் பாபிகளுக்கு.

நான் பிரபு. நான் ஸமர்த்தன். நான் தனிகன். நான் நற்குலத்தவன் என்று கர்வங்கொண்டு ஏழைகளை மிரட்டி ஹிம்ஸித்தீர்களல்லவா? அதன் பயனை அநுபவியுங்கள். ராஜ்ய போகத்தில் ஆசைகொண்டு செல்வச் செறுக்கால் பிராம்மணர் ஏழை முதலியவர்களது பொருளை அபஹரி த்த க்ஷத்ரியர்களை அவரவர் பாபத்திற் கேற்க நரகத்தில் தள்ளினர், ஸ்வதர்மத்தை விட்ட இந்த பிராம்மணர்களை அடி! உதை! பிரஷ்டைகளான இந்த ஸ்த்ரீகளை வெட்டு! சுடு! குடிகளிடம் தாநம் தயை இல்லாமல் நன்கு ராஜ்ய பரிபாலநம் செய்யாத அரசர்களைக் கொல்லு! கொளுத்து என்று யம கிங்கரர் கூற நரகத்தில் இடர் படுவோர் அழுகை வேதராசியின் செவியில் விழுந்தது. இளகிய மநமுடைய வேதியர் பரோபகார சிந்தையுடன் இவர்களை எப்படி ரக்ஷிப்பது? இதற்கென்ன உபாயம்? எதனால் நரகயாதனை அகலும்? என்று நீண்ட நேரம் யோசித்தார். துலா காவேரீ ஸ்நாநத்தில் மூன்று நாளைய புண்யத்தை அளிக்கிறேன். பரோபகாரம் செய்பவனே பிறருக்கு ஸௌக்யமளிப்பவனே ஸாது ஆவான். தயை உள்ளவனும் பிறர் துக்கத்தை அகற்றுபவனுமே நல்ல வன். இக்குணமில்லாதவன் செய்யும் இஷ்ட பூர்த்த மெனும் கர்மா வீணாகும். பரோபகாரத்தால் ஸ்வர்க்கம் தபஸ் யக்ஞம் ஜபம் ஸந்த்யை முதலியன பூர்ண பல னைத் தரும். பரோபகாரத்தால் பகவான் ஸந்தோஷ மடைவர். ஸகலஸித்திகளும் தீர்த்த யாத்ராபலனும் உண் டாகும். சரீரபலமும் உண்டாகும். ஆதலால் நரகயா தனையிலிருந்து இவர்களை விடுவிப்பேன் எனத் தீர்மானம் செய்து கொண்டார்.

மாதவனை மநதால் நினைத்து நரகத்திலுள்ளோரைப் பார்த்து நீங்கள் துன்பமகன்று இன்பம் பெற ஸர்வ லோகத்தவரும் ஸாக்ஷியாக இருக்க துலா ஸ்நாநத்தில் மூன்று நாள் புண்யத்தை உங்களுக்கு அளிக்கிறேன் என உரக்கக் கூறினர் வேதராசி. அமிருதம் போன்ற இந்த சொல் யமதூதர்களது செவியிலும் நரக வாஸிக ளின் காதிலும் விழுந்தது. உடனே கிங்கரர் ஹிம்ஸை செய்வதை நிறுத்தினர். நரகமெலாம் ஸ்வர்க்கமயமாக மாறிற்று: பாசம் அறுபட்டது. பசி தாஹமகன்றது. பரம ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்வர்க்க வாஸிகளைப் போல் நடமாடினர். அனைவரையும் தனித்தனி தேவ விமாநம் வந்து அழைத்துச் சென்றது. வேதராசியை வணங்கி விடைபெற்று துலா காவேரி மஹிமையைப் போற்றிக் கொண்டே ஸ்வர்க்கம் சென்றனர். மூன்று நாள் ஸ்நாந பலத்தினலேயே பாபிகள்கூட நரகத்திலிருந்து ஸ்வர்க்கம் சென்றனர். காவேரீ ஸ்நாநம் எவ்வளவு சிறந்ததென விளங்குகிறது அல்லவா ? அதன் பிரபாவத்தைக் கூற ஆயிரம் தலை படைத்த ஆதிசேஷனைத்தவிர வேறெவரால் முடியும் ?

யமகிங்கரர் : பிராம்மணோத்தமரே ! பூமியில் அவ ரவர் செய்த மகா பாபத்தை இங்கு அநுபவிக்கிறார்கள். தாங்கள் அவர்களை ஸ்வர்க்கத்திற்கு அனுப்பியது யம ராஜனது ஆக்ஞையை மீறியதாகும். மத்யஸ்த்ரான பக்ஷ பாதமில்லாத யமன், பாபம் அகலுவதற்காக எங்களைக் கொண்டு நரகத்தில் பாபிகளுக்கு சிக்ஷை விதிக்கிறார். ரௌரவாதி நரகங்களால் சுத்தமானபின் பாபசேஷத் துடன் பூமியில் அதற்கேற்ற உடலெடுப்பார். மறுபடி பாபம் செய்வர். மறுபடி நரகம் வருவர். அவர்கள் நல் வழிக்கு வரவேண்டுமென்று அன்பினல் தான் சிக்ஷை விதிக்கிறோம். ஆதலால் தாங்கள் இவ்விடத்தை விட்டு சீக்கிரம் செல்லுங்கள் என்று விமானத்தை வேகமாக நடத்தினர். மறுபடியும் முன்போல் அழுகுரல் கேட்டது. வேதராசி குனிந்தார். பலர் பலவகையான நரகத்தில் இடர்படுவதைக் கண்டார். சிலர் சூலத்தில் ஏற்றப்பட்ட னர். சிலர் கல்லில் அறையப்பட்டனர். சிலர் பழுக்கக் காய்ச்சிய தாம்ரபாத்ரத்தில் போடப்பட்டனர். சிலர் வாளாலறுக்கப்பட்டனர். அன்னம் ஜலமென்று கதறிக் கொண்டே சிலர் மூர்ச்சித்தனர். கொதிக்கும் எண்ணெயி லும் உருகிய ஈயத்திலும் எறியப்பட்டனர். அடிபட்ட

விரணத்தின் மீது கொதிக்கும் எண்ணெய் விடப்பட்டது. மூர்சையானவரை சீதமான ஜலத்தால் மூர்ச்சை அகலும்படி செய்து மறுபடியும் பிரக்ஞை வந்தபின் அவரை சிக்ஷித்தனர்.

இதைக் கண்டு வேதராசி மிக துக்கப்பட்டார். ஓ நரகவாஸிகளே! பூமியில் பல பாபங்களைச் செய்து விட்டு இப்போது ஏன் அழுகிறீர்கள்? க்ஷணத்தில் அழியக் கூடியதான உடலைக்கொண்டு புண்யம் செய்யாமல் ஏன் பாபத்தைச் செய்தீர்கள்? துர்லபமான மானிட உடலைப் பெற்றும் மாகாதி மாஸத்தில் ஸ்நாநம் செய்து புண்யம் தேடலாகாதா? வஸ்த்ரமோ பாநகமோ பாலோ சத்ரமோ ப்ராம்மணருக்கு அளித்திருந்தால் இப்போது அவை இங்கு வருமல்லவா? காலத்தில் ஸந்த்யாவந்தனம் ஹோமம் அதிதி பூஜை பரோபகாரம் துலா காவேரீ ஸ்நாநம் ஏகாதசி உபவாஸம் சிவ விஷ்ணு பூஜை ஒரு துளஸீ தளமாவது பகவதர்ப்பணம் செய்வது ஶ்ராத்த தர்பணம், பித்ரு மாத்ரு ஶுச்ருஷை குரு பூஜை பகவத் ஸேவை தரித்ரனுக்குத் தாநம் முதலிய ஒன்றும் நீங்கள் செய்ய வில்லையா? ஸகல பாபங்களையும் அகற்றி ஸர்வ இஷ்டத்தையும் தரக்கூடிய விஷ்ணு கதையாவது கேட்டீர்களா? என்று கேட்க நரகவாஸிகள் வேதராசியைப் பார்த்துக் கூறினர்.

நான்காமத்தியாயம் முற்றிற்று.—119 ஸ்லோகங்கள்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்—99 சுலோகங்கள்.

நரகவாஸிகள்: ஓ பிராம்மணோத்தமரே! நாங்கள் செய்த பாபம் கணக்கில்லை. சிலதைச் சொல்கிறோம். பிறந்ததிலிருந்து இதுவரை பாபமே செய்து வந்தோம். அருணோதய காலத்தில் ஸுகமாகத் தூங்கினோம். ஸந்த்யை ஜபம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதனால் துன்பப்படுகிறோம். அக்நியில் ஹோமம் செய்யவில்லை. பஞ்சமகா யக்ஞம் அதிதி பூஜை முதலியதைச் செய்யாததால் தவிக்கிறோம். பகலில் பசியுடன் வந்தவர்க்கு அன்னமளிக்கவில்லை. ஆதலால் பசியுடன் கதருகிறோம். அரக்கு உப்பு எண்ணெய் நெய் பால் தயிர் எள்ளு வஸ்த்ரம் முதலியவைகளை விற்றோம். அதனால் அவதிப்படுகிறோம். பரநிந்தை பரத்ரோஹம் செய்தோம். பிறர் அன்னம் பர ஸ்த்ரீ பர திரவியம் இவைகளை அபஹரித்தோம்.

அதனால் இந்த நரகத்தை அநுபவிக்கிறோம். நிஷித்த திநமான ஏகாதசியில் புஜித்தோம். பௌர்ணமி அமாவாஸ்யை போன்ற திநங்களில் ஸ்த்ரீ ஸங்கமம் செய்தோம். அதனால் துன்பமடைகிறோம். அமாவாஸ்யையில் தர்பணம் செய்யவில்லை. பெற்றோருக்கு ஶ்ராத்தம்செய்ய வில்லை. பகவத் கதை நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அதைக் கேளாமல் வீண்வம்பு பேசினோம். மாதா பிதா குரு பிராம்மணர் முதலியவர்களைப் பூஜிக்கவில்லை. யாசகருக்குத் தருகிறேன் என்று கூறி ஆசைகாட்டி ஏமாற்றினோம். மகாநதியில் ஒருநாள் கூட பிராதஸ்நாநம் செய்யவில்லை. மாத்யாந்ஹிக ஸ்நாநமோ ஸங்க்ராந்தி புண்ய கால ஸ்நாநமோ செய்யவில்லை. வைச்வதேவம் செய்யாமல் ருசியான அன்னத்தைத் தனியாக இருந்து புஜித்தோம். பிரும்மசாரிக்கோ துறவிக்கோ பிக்ஷை அளிக்கவில்லை.

தீர்த்தயாத்ரைக்குச் செல்லவில்லை. உத்ஸவ தர்சநம் செய்யவில்லை. புண்யநாளை தாந தர்மம் செய்யாமல் வீணாக்கினோம். குடும்பியும் தரித்ரனுமான ஶ்ரோத்ரியன் யாசித்தபோது அவருக்கு லோபத்தால் ஒன்றும் தரவில்லை. ஸர்வ பாபங்களையும் அகற்றவல்ல காயத்ரியை ஒரு நாள் கூட ஜபிக்கவில்லை. யக்ஞமும் செய்யவில்லை. ஏகாதசி அமாவாஸ்யை துவாதசி பௌர்ணமிகளில் முள்ளங்கி முருங்கக்காய் முதலியவைகளை உண்டோம். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டோம். பழையது பிறரது பித்ரு சேஷம். ஸ்த்ரீ ஶேஷம் முதலியவைகளை உண்டோம். சுரைக்காயைப் புளியுடன் சேர்த்துச் சாப்பிட்டோம். தயிருடன் முள்ளங்கியும் உப்புடன் பாலையும் புண்ணாக்கு முருங்கைக்காய் கத்திரிக்காய் மொச்சக்கொட்டை முதலியவைகளையும் சாப்பிட்டோம். இரவில் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டோம். பகலில் தூங்கினோம். எண்ணெய் தலையுடன் உறங்கினோம்.

அகாலத்தில் புஜித்தோம். அரசர் விருத்தர் பாலர் ஸ்த்ரீ இவர்களுடன் சேர்ந்து புஜித்தோம். பகவானுக்கு நிவேதநம் செய்யாத அன்னத்தை உட்கொண்டோம். கர்வத்தால் கடுமையான சொற்களைக் கொண்டு தாய் தந்தைகளைத் தாக்கினோம். அன்னம் என்று பசியுடன் வந்த குழந்தைகளை மிறட்டினோம். ஒரு மாதம்வரை லோபத்தினால் பருப்பில்லாமல் உண்டோம். இரவில்

தயிரும் பகலில் பாலும் உட்கொண்டோம். பஹிஷ்டை யுடன் கூடி ரதி சுகமனுபவித்தோம். பிறர் கார்யத்தைக் கெடுத்தோம். கோள் சொன்னோம். நான் வித்வான், நான் ஸமர்த்தன் நான் நற்குலத்தில் பிறந்தவன் நான் தநிகன் என்று கர்வத்தால் பிறரை அவமதித்தோம். பகலில் மைதுநம் செய்தோம். சூதாடினோம். காலை மாலை எனும் ஸந்திகளில் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டோம். மனைவியுடன் ஸமபந்தியில் உட்கார்ந்து புஜித்தோம். முருங்கக்காயை புளியுடன் சேர்த்துப் பாகம்செய்து புஜித்தோம். வெள்ளைக் கத்திரிக்காயையும் சுரக்காயையும் துவாதசியில் புஜித்தோம். தர்மத்திற்கென்று யாசித்து வந்த பொருளை தர்மம் செய்யாமல் உண்டோம்.

வேத சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றும் நிஷித்த கர்மாக்களைச் செய்து தர்மத்தைக் கைவிட்டோம். பணம் பெற்று வேதங் கற்பித்தோம். பொய் சொன்னோம். இவைகளால் ரௌரவம், கால ஸூத்ரம், மகா ரௌரவம், கராளம், விகராளம் துஷாக்நி க்ருகசம் கும்பீபாகம் தப்த ஜலம் காய்ச்சிய இரும்பைப் பக்ஷிக்கும் தப்தாய: பிண்ட பக்ஷணம் ஜல மல பக்ஷணம், பயங்கரமான ரேத: பாநம், நாய் மாம்ஸ போஜநம் தனது மாம்ஸ பக்ஷணம் ரக்த பாநம் வஸா பக்ஷணம் தேள் பாம்புகள் பீடிக்கும் நரகம். கோரமான உப்பு ஜல நரகம், வைதரிணீ, கொதிக்கும் மலையில் தள்ளுதல், கதையாலடித்தல் கொளுத்துங் குழவியால் அறைத்தல், அக்நி ஜ்வாலையில் நுழைதல், நெருப்புத் தணலைப் புஜித்தல், அதில் படுத்தல், நகத்தில் ஊசியைக் குத்துதல், ஆண் குறியில் ஆணி அடித்தல், விருஷணத்தில் பாறையைக் கட்டித் தொங்கவிடல், தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் ஹாலாஹலம் முதலிய பல பயங்கரமான கோர நரகங்களில் வீழ்ந்து பலமுறை மோஹமடைகிறோம்.

சிலர் ஏழு மன்வந்தரகாலமும் சிலர் பதிநான்கு மன்வந்தர காலமும் பலகோடி வர்ஷங்களும் மேல் மேலும் துன்பந்தரத்தக்க நரகங்களை அநுபவிக்கின்றோம். பூர்வ கர்ம பலனை அநுபவிக்கும் எங்களுக்கு விடுதலையே இல்லை. எங்களைவிட மிகக் கோரமான துக்கத்தை அநுபவிக்கும் பெண்களது துக்கமே மிகப் பொறுக்கமுடியாதது. இதோ பாருங்கள்! இவளைத் தலை கீழாகத் தொங்கவிட்டு வாளால் அறுக்கிறார்கள். தேள் பாம்பு புழுக்கள் இவளைக் கடிக்கின்றன. இவள் பிராம்மண

ஸ்த்ரீ. குலத்தைக் கெடுத்த பதிதை, பாவி ! உஜ்ஜயிநீ நகரில் அழகான ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து கற்பை யிழந்தவள். துராசார முள்ளவள். ஸதா கோபமுள் ளவள். பல குழந்தைகளைப் பெற்றவள். மாமன் மாமியை ஸதா நிந்தித்து தன் வயிற்றை நிறப்புபவள். பொரு ளாசை கொண்டு மூத்தாள் புத்ரனைக் கொன்றவள். சோம் பேரி. ஸதா பதியை மிரட்டுபவள். பதி பணிவிடை செய் தறியாள். ஸாதுக்களுக்கு அப்ரியம் செய்தவள். பெற் ரோராலும் திக்காரம் செய்யப்பட்டவள். ஏழை பிக்ஷுகர் களைத் திட்டுபவள். துஷ்டரிடம் அன்புகொண்டு ஸாதுக் களை வெறுப்பவள். பதி ஏதேனும் கூறினாலும் உன் முன்னே பிராணனை விடுவேன் என்பாள். தாஸிகளுக்கு ரஹஸ்யமாகத் தனது பொருளைத் தருபவள். தேவர் பிராம்மணர் குரு ஆகியவர்களுக்கு துரோஹம் செய் பவள். பிரஷ்டைகளிடமே பிரியமுள்ளவள். மிகக் கொடிய பாபத்தால் ஶ்வாஸகாமம் என்ற யமகிங்கரர்கள் உலக்கையால் இவளை அடித்து யமலோகத்திற் கொண்டு சேர்த்தனர். முன் கூறிய ஸகல நரகங்களையும் பலகோடி வர்ஷங்கள் அநுபவித்து இப்போது கோலாஹலம் எனும் நரகத்தில் தலை கீழாகத் தொங்கவிடப் பட்டிருக் கிருள்.

மல ஜலங்களே அவளுக்கு ஆஹாரமாக அளிக்கப் படுகிறது. தேள் பாம்பு காட்டு ஈ முதலியன அவளைக் கடிக்கின்றன. அவளருகே இரு புருஷர்கள் ஹா ஹா எனக் கதறிக்கொண்டு மூர்ச்சையாகி விழுகிருர்களே, இவ்விருவர்களில் ஒருவர் ராஜா. பிராம்மண ஹிம்ஸை செய்த மஹா பாபீ. ராஜ்யத்தில் அவன் பொருள் சேர்க் கும் பொருட்டு பல தீய கார்யங்களைச் செய்தான். தான தர்மம் செய்யாதவன். அதனல் இந்த நரகத்தை அநுப விக்கிருன். அவனருகில் உள்ளவன் பிரும்ம ஶ்ருதி என்ற பிராம்மணரின் புத்ரன். அளக க்ராமத்தில் வஸித்து வந்தான். பிரும்மசாரியான அவன் குரு த்ரோஹம் செய் தவன். தாம்பூலம் தரித்தவன். பிக்ஷை எடுப்பதில்லை. ஸமிதா தானம் செய்வதில்லை. அத்யயனம் செய்வதில்லை. எவருக்குமஞ்சான். பிரஷ்ட ஸ்த்ரீகளிடம் பற்றுகொண் டவன். அதனல் அல்பாயுஸாக இறந்து மஹா பாப பலனை நரகத்தில் அநுபவிக்கிருன். இவ்விருவர்களும் மூப்பது பிரளயம் வரை துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றனர்.

எங்கள் துக்கத்தைவிட மிகக் கடுமையான துக்கத்தை இவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள் பாவம்!

பிராம்மணோத்தமரே! ஒரு முகூர்த்தகாலம் நீர் இங்கிரும். உமது தர்சநத்தால் சிறிது ஸுகமுண்டாகிறது. ஸுகத்தைத் தரும் ஸாக்ஷாத் ஹரியே நீர்! என்று வேத ராசியைப் பார்த்துப் பேசினார்கள். அதனால் அவர்களது பாபம் அகன்றது. ஹரி என்ற இரு அக்ஷரங்களைக் கூறினார்கள். அதனால் அவர்களது ஸகல பாபங்களும் அடியோடு அகன்றன. யாதனைகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சென்றார்கள். இதைக் கண்டு வேத சர்மா ஆஸ்சர்யமடைந்தார். எந்த புண்யத்தினால் திடீரென நரகத்தில் உள்ளவர் ஸ்வர்க்கம் சென்றனர்? பிராரப்த கர்மாவை அநுபவிப்பவரை எது அந்த கர்மபலமான நரகத்திலிருந்து கரை ஏற்றும்? யக்ஞமோ தானமோ உக்ரமான தவமோ மஹா பாபங்களின் பயனை நரகத்தை அகற்ற வல்லவைகளல்ல. தர்ப்பத்தால் பூமியெல்லாம் மூடினாலும் தவத்தால் உலகை வருத்தெடுத்தாலும் எண்ணிறந்த பொருளைத் தானம் செய்தாலும் அந்த துக்கம் அகலாது. அநுபவித்தால்தான் அது குறையும். வைதிகமான சுபகர்மாவை ஸங்கல்பத்துடன் செய்தாலும் காமனை இன்றி ஒரு கர்மாவைச் செய்தாலும் அதன் பயனை அவச்யம் அநுபவித்தே ஆகவேண்டும்.

கர்ம பந்தம் மிக த்ருடமானது. அதை அகற்ற மகா விஷ்ணு ஒருவரே ஶக்தி உள்ளவர். அவர் ஸ்வதந்த்ரமானவர். திரிலோகாதிபதி. அப்படிப்பட்ட பகவன் நாமாவை இவர்கள் கூறவில்லையே. எதனால் இவர்களது பாபமகன்றது? இப்படி சிந்தனை செய்த வேதராஶிக்கு ஒரு நினைவு வந்தது. தெரிந்தது! தெரிந்தது! என ஸந்தோஷத்தால் கூத்தாடினார். விஷ்ணு பக்தியின் பெருமையை நினைத்துப் பரவசமானார். நாங்கள் ஹரிநாம ஸ்மரணம் செய்யவில்லை என்று கூறும்போது ஹரி நாமாவைக் கூறினார்களல்லவா? அந்த புண்யத்தால் கொடிய நரகங்களிலிருந்து ஸ்வர்க்கம் சென்றனர். ஆஹா! என்னே பெருமை ஹரிநாமாவிற்கு. ஆனால் இங்கு இன்னும் சிலர் கர்ம பந்தத்தால் நரகயாதனையை அநுபவிக்கிறார்களே! யம கிங்கரர் கோபங்கொண்டு நரகத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களை மறுபடியும் நரகத்தில் தள்ளினால் என்ன செய்வது? யமன் கோபங்கொண்டால் ஸம்

ஹாரமூர்த்தியான அவர் இன்னும் கொடுமையாக நரக வாஸிகளைத் துன்பப்படுத்துவார் அல்லவா? ஹரிநாமா வைக் கூருமலும் இவர்கள் கூறியதைக் கேளாமலுமிருந்த இந்த நரகவாஸிகள் யாதனையையும் அகற்ற வேண்டும். ஆதலால் எல்லோர் செவிகளிலும் படும்படி உரக்க ஹரி நாமாவைக் கூறுகிறேன். அதனுல் திருடன் ஸுராபானம் செய்தவன் மித்ரத்ரோஹி பிரும்மஹத்தி செய்தவன் குரு ஸ்த்ரீ கமனம் செய்தவன் ஸ்த்ரீ ராஜா பிதா கோ இவர்களைக் கொன்றவன் ஆகியவர்கள் இந்த ஹரிநாம கீர்த்தநத்தால் பாபமகன்று ஸுகம் அடையட்டும்.

துலாஸ்நாநம் மாகஸ்நாநம் கார்த்திகைஸ்நாநம் செய் யாதவர்களும் ஹரி நாமத்தால் நற்கதி பெறட்டும். ஔ பாஸநம் காயத்ரீ ஜபமில்லாதவர்களும் பஞ்ச மஹா யக் ஞம் பிராதஸ்நாநமில்லாதவர் அபுத்ரர் அநாசாரமுள்ளவர் தகாத பொருளைப் புஜித்தவர் பிறர் பொருளை அபஹரித் தவர் பரநிந்தை செய்தவர் அஸத் வார்த்தைகளைப் பேசி யவர் விஷ்ணு சரிதம் கேளாதவர் நித்ய நைமித்திக கர்மாக் களை விட்டவர் தீர்த்த யாத்ரை செய்யாதவர் ராமாயண பாரத கதைகள் கேளாதவர் ஸாளக்ராம பூஜை செய்யா தவர் ஸதா விருஷளான்ன முண்பவர், மஹாளய அமா வாஸை தர்ப்பணம் செய்யாதவர் குருத்ரோஹி நன்றி கெட்டவர் பெற்ரோரை நிந்தித்தவர் தாநம் செய்யாமல் புஜித்தவர் பொய் கூறுபவர் த்வேஷ புத்தி யுள்ளவர் ஸ்நாநம் செய்யாமல் உண்டவர் பங்க்தி பேதம் செய்தவர் ஆகியவர்களும் பலகோடி பிறவிகளில் பல பாபம் செய்த வர்களும், பரமதயாளுவான ஹரியின் நாமாவை நினைத்த மாத்ரத்தால் பாபமகன்று நற்கதி பெறுவார்கள். பக்த பராதீனஞன பகவானைத் தவிர வேறு யார்? பதிநான்கு லோகத்திலும் ஸம்ஸாரக் கடலில் முழுகிய மஹா பாபி களைக் கரை ஏற்ற முடியும் என்று யோசித்தார். ஆநந்தக் கண்ணீர் பெருக தொண்டை யடைக்க கை கால்களை உதறிக்கொண்டு நர்த்தநத்துடன் ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தநம் செய்தார். [ஸ்வாமின்! அநந்த: புருஷோத்தம! புஷ்க ராக்ஷ பக்தார்தி பஞ்ஜந ஹரே! பகவன்! முராரே! ஸ்ரீமன் ந்ருஸிம்ஹ! நரலோக விடம் பநாத்த லீலாவதார தரணீந்து விலோசநேஶ!]

ஸ்வாமின்! அநந்த புருஷோத்தம! தாமரைக் கண்ணு! பக்தர் துன்பத்தைப் போக்குபவரே! பகவன்!

முராரே! ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ! மானிட உலகில் விளையாட்டாக பல அவதாரம் செய்தவரே! சந்த்ர ஸூர்யரைக் கண்ணாகக் கொண்டவரே!

ஸ்ரீதேவி பூதேவி இவர்களது கராரவிந்தங்களால் லாலனை செய்யப்பட்ட பாதாரவிந்தமுள்ளவரே! புலன்களுக் கெட்டாதவனே! மதுவை அழித்தவரே! அழகிய வேஷமுள்ளவரே! மங்களத்தை அளிப்பவரே! விபோ! உமது திருவடியை நினைத்தமாத்ரத்தில் ஸம்ஸார துக்கத்தைப் போக்குபவரே! நித்ய புருஷர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரே! புதிய மேகம்போன்ற திருமேனி உள்ளவரே! பீதாம்பர மணிந்தவரே! கருட வாஹந அமரேஶ! நாராயண! அச்யுத விபோ! வெண்ணெயைத் திருடியவரே! கேஶவ! உபநிஷத்துகளாலும் தர்சிக்க முடியாதவரே!

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண! விஷ்ணோ! ரகுநாத! ஜயஶீல! அர்ஜுநனுக்கு ப்ரியமானவரே! ஸூர்ய குல சிரோபூஷண! முகுந்த! கோவிந்த! கஜேந்த்ர பந்தோ! சங்க சக்ர பாணே! விஶ்வேஶ! உலகைப் பரிப்பவரே! உலகவடிவரானவரே! உலகத்தில் எல்லோரையும் விடச் சிறந்த காந்தி உள்ளவரே! ஶாஶ்வதமான உடலுள்ளவரே! ரூப மற்றவரே! நித்யரே! அழிவற்றவரே! மாறுதல் இல்லாதவரே! யானைக்கும் பாம்பிற்கும் மற்றோர்க்கும் பந்துவானவரே!

த்ரிகுண மூர்த்திகளின் ஸ்வரூபத்தைத் தாங்கி பல லீலைகளைச் செய்கிறீர். அதிலீடுபட்ட மஹர்ஷிகள் அதைத் துதித்து நமஸ்கரிக்கிறார்கள். வாமநர் இந்த்ரன் ராக்ஷஸர் தேவர் குஹன் முதலியவர்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டவரே என்னை ரக்ஷி! இங்ஙனம் ஹரி குண கணத்தை வேதராசி கூற அதைக் கேட்டவுடன் நரகத்திலுள்ளவர்களது ஸமஸ்த பாபங்களும் அகன்று இவரை நமஸ்கரித்துவிட்டு அருகில் வந்த விமாநத்திலேறி எல்லோரும் வைகுண்டம் சென்றனர். துலா காவேரி மஹிமையை வேதராசி இங்ஙனம் உலகமறியக் காட்டினார். அதற்கு ஸமமானது விஷ்ணு குணகண ஸ்தோத்ரம் என ஹரி நாம மஹிமையையும் விளக்கினார் வேதராசி.

ஐந்தாமத்யாயம் முற்றிற்று.

ஆறும் அத்தியாயம் – 74 சுலோகங்கள்.

அகஸ்த்யர்: முன்னே கருணாமூர்த்தியான பிரும்மா மகா புண்யையான காவேரீ மஹாநதியைப் படைத்தார்.

ஜடர்களான மனிதர்களும் கூட யம பாசத்திலிருந்தும் ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்தும் விடுபடட்டும் என இவ்வுத்தம காவேரியைப் பூமிக்குமனுப்பினர். அக்நி பூஜை யாகம் முதலியவைகளைச் செய்யாதவர்களும் மகா பாபிகளும் வைச்வ தேவம் செய்யாமல் உண்பவரும் துராசாரமான உணவைப் புஜித்தவரும்கூட காயக்லேஶம் செய்யாமலே ஸகல பாபங்களை அகற்றித் தங்களது இஷ்டத்தைப்பெற பூமியில் காவேரி ஜலம் பிரவஹிக்கின்றது. உலகில் உள்ள ஸகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்தால் என்ன புண்ய பலமோ அது ஒரு முறை காவேரீ ஸ்நாநம் செய்வ தால் கிடைக்கும். துர்பிக்ஷகாலத்தில் பிரதிதிநம் அன்ன தானம் செய்தால் என்ன புண்யமோ அந்த புண்யம் ஒரு முறை காவேரீ ஸ்நாநம் செய்வதால் கிடைக்கும். ஏழை யான வேதியனுக்கும் ஸ்வ தேசத்தையும் ஸ்வ ஜநங்களை யும்விட்டு தேசாந்தரம் வந்த வேதியனுக்கும் பொருள் தாநம் செய்தவருக்கு உண்டாகும் புண்யத்தை ஒரேமுறை துலாமாதத்தில் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தால் பெறலாம்.

வைஶ்வதேவம் முடிந்தபின் வந்த அதிதிக்கு அன்ன மிடும் புண்யம் ஒரு துலாஸ்நாநத்தால் கிடைக்கும். நித்ய கர்மா, அக்நி கார்யம் வேதாத்யயநம் இவைகளைச் செய்ய முடியாதவர் துலா காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தால் அவை களை விட்ட பாபமகன்று அவைகளைச் செய்ததா லுண்டா கும் பலனைப் பெறுவர். இல்லையேல் நரகந்தான். ப்ராத ஸ்நாநம் செய்து காயத்ரீ ஜபம் செய்வது, மஹாளய காலத்தில் திநந்தோறும் சிராத்தம் செய்வது துவாதசீ வியதீபாதம் ஏகாதசீ முதலிய தினங்களில் தாநம் செய் வது ஆகியவைகளால் உண்டாகும் பலனை ஒரு துலா காவேரீ ஸ்நாநத்தால் பெறலாம். காவேரீ தக்ஷிண கங்கையாக பிரும்மாவால் படைக்கப்பட்டாள். மகா பாதகம் உபபாதகம் முதலிய ஸகல பாதகங்களையும் போக்கிக் கொள்ள எல்லோருக்கும் உபகாரமாக தக்ஷிண திக்கை நாடி வந்தவள் காவேரீ. நூறுண்டுகள் கங்கா ஸ்நாநம் செய்ததால் உண்டாகும் பலனை ஒரு துலா காவேரீ ஸ்நாநத்தால் பெறலாம். உலகில் மூன்றரை கோடி புண்ய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் மகாவிஷ்ணுவின் ஆக்ஞையால் கங்கையை முன் னிட்டுக் கொண்டு துலா மாதத்தில் காவேரியை வந்தடை கின்றன.

துலா காவேரீ மஹிமையைக் கேட்டாலும், ஸ்நாநம் செய்தாலும் தாநம் செய்தாலும் ஸர்வ பாபங்களும் அக லும். வைகுண்டம் செல்வர். வேதமறிந்த வேதராசி பிரஷ்டையான தன் மனைவியின் ஸங்கத்தால் தோன்றிய பாபத்தைத் துலா ஸ்நாநத்தால் அகற்றிக்கொண்டார். தனது தர்சநத்தாலும் காவேரீ ஸ்நாந புண்யத்தாலும் யம லோகத்திலுள்ள நரகவாஸிகளை எல்லோரையும் வைகுண் டத்திற் கனுப்பி யமனை ஜயித்துத் தானும் வைகுண்டம் சென்றார்.

வேதராசி யமனை ஜயித்தது.

ஹரிஸ்சந்த்ரன் : தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாத யமனை வேதராசி எப்படி ஜயித்து வைகுண்டம் சென்றார்? அதை எனக்குக் கூறுங்கள்.

அகஸ்த்யர் : வேதராசியின் செயலால் நரகத்தில் உள்ளோர் அனைவரும் வைகுண்டம் சென்றதைக் கேட்டு யமன் கடுங் கோபங்கொண்டார். மூவுலகையும் தஹிப் பவர்போல் கர்ஜித்தார். எல்லா உலகையும் விழுங்கு பவர்போலவும் மலைகளையும் பக்ஷிப்பவர் போலவும் கடல் களைக் குடிப்பவர் போலவும் ஆக்ரஹத்துடன் கையைக் கையால் முறுக்கினார். பற்களைக் கடகடவென்றுகடித்தார். தலையை ஆட்டினார். மகா பயங்கரமான ராஜ யக்ஷ்மா முதலிய (வியாதி) ஸேநாபதிகளால் சூழப்பட்டார். கால தண்டத்தைக் கரத்திலேந்தி பயங்கரமான எருமை மீது ஏறிக் கிளம்பினார். அவரது த்வனியும் ஸேனைகளின் கர்ஜ னையும் பத்து திக்குகளிலும் பரவிற்று.

இதைக் கேட்டு உலகெலாம் திடுக்கிட்டது. நடுங் கிற்று. நவக்ரஹங்கள் விபரீதமாக மாறினவா? கடல்கள் கரை புரண்டனவா? என உலகம் அசைவற்று நின்றது. இதென்ன? எங்கிருந்து இந்த சப்தம் உண்டாகிறது? பிரளய காலம் வந்துவிட்டதா? என பயந்து மஹிஷ வாஹ நத்தில் ஏறி வரும் யமனைக் கண்டார்கள். பாடபாக்நி போல் ஜ்வலித்தது அவரது ரூபம். அதைக்கண்ட நரக வாஸிகளனைவரும் ஸைன்யத்துடன் கால தண்டத்தைத் தரித்து எருமைமீதிருப்பவர் யமனே தான் என்று ஊஹித் தார்கள். வெகு தூரத்தில் வரும் அவரைக்கண்டு வேதராசியும் நடுங்கி விஷ்ணு கவசத்தைப் பாராயணம் செய்தார்.

விஷ்ணு கவசம்.

ஹரிஸ்சந்த்ரன் : ஓ பகவன் ! ஸ்ரீ விஷ்ணு கவசம் எப்படிப் பட்டது ? எத்தகைய மகிமை உள்ளது ? யார் இதைக் கூறியது ? இதற்கு யார் ரிஷி ? என்ன சந்தஸ் ?

அகஸ்த்யர் : ஹரிஸ்சந்த்ர ! திவ்யமான விஷ்ணு கவசம் மிக ரஹஸ்யமானது. உலக ஸ்ருஷ்டியின் ஆதியில் பகவான் மஹாவிஷ்ணு இதை ப்ரும்மாவுக்கு உபதேசித்தார். பாற்கடலில் பிரும்மா அதை எனக்குக் கருணையால் கூறினர். ஜயத்தை அளிக்கக் கூடிய இதை நீயும் ரஹஸ்யமாக வைத்துக்கொள்.

விஷ்ணுகவச மஹா மந்த்ர ஜப முறை.

ஓம் சுக்லாம் — ஶாந்தயே — ஓம்பூ......ஸுவரோம். மமோ பாத்த ... ப்ரீத்யர்த்தம் ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தம் ஸ்ரீ விஷ்ணு கவச மஹா மந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே. அப உபஸ் ப்ருஶ்ய. அஸ்யஸ்ரீ விஷ்ணு கவச மஹாமந்த்ரஸ்ய பிரும்மா ரிஷி: (தலையில்) அநுஷ்டுப் சந்த: (மூக்கில்) ஸ்ரீமன் நாராயணோ தேவதா (மார்பில்).

கரந்யாஸம்.

கேஶவாய நம:	அங்குஷ்டாப் யாம் நம:
நாராயணாய நம:	தர்ஜநீப்யாம் நம:
மாதவாய நம:	மத்யமாப்யாம் நம:
கோவிந்தாய நம:	அநாமிகாப்யாம் நம:
விஷ்ணவே நம:	கநிஷ்டிகாப்யாம் நம:
மதுஸூதநாய நம:	கரதல கர பிருஷ்டாப்யாம் நம:

அங்கந்யாஸம்.

த்ரிவிக்ரமாய நம:	ஹ்ருதயாய நம:
வாமநாய நம:	ஶிரஸே ஸ்வாஹா
ஸ்ரீதராய நம:	ஶிகாயை வஷட்
ஹ்ருஷீ கேஶாய நம:	கவசாய ஹும்.
பத்ம நாபாய நம:	நேத்ர த்ரயாய வௌஷட்
தாமோதராய நம:	அஸ்த்ராய பட்

பூர்புவஸ்ஸுவரோ மிதி திக்பந்த:

Printed & Published by A. Venkataraman at The Sri Meenakshi Press, Sirkali
Editor: Srivathsa V. Somadeva Sarma.